

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΙΟΝΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ

ΤΜΗΜΑ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ, ΜΕΤΑΦΡΑΣΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΡΜΗΝΕΙΑΣ

Tierschutzgesetz

Μετάφραση και σχολιασμός από τα Γερμανικά στα Ελληνικά

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΔΡΟΥΒΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

Ξ2019119

ΜΕΛΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΠΟΠΤΕΙΑΣ:

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΕΝΤΡΩΤΗΣ – Α' ΕΠΙΒΛΕΠΩΝ

ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΒΡΑΙΛΑ – Β' ΕΠΙΒΛΕΠΟΥΣΑ

ΚΕΡΚΥΡΑ,

ΙΟΥΝΙΟΣ 2023

Τίτλος: Tierschutzgesetz. Μετάφραση και σχολιασμός από τα Γερμανικά στα Ελληνικά

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πρόλογος	5
1.Μεταφρασμα.....	6
2. Πρωτότυπο Κείμενο.....	25
3. Μεταφραστικός Σχολιασμός.....	43
3.1 Εισαγωγή	43
3.2 Ανάλυση κειμένου-πηγή.....	44
3.2.1 Κειμενική Τυπολογία	44
3.2.2 Κειμενικό Είδος	45
3.2.3 Κειμενικός Τύπος και Λειτουργίες.....	45
3.2.4 Σκοπός ΚΠ	45
3.3 Πακέτο μεταφραστικών οδηγιών και σύγκριση του ΚΣ με ΚΠ	46
3.4 Μεταφραστικά προβλήματα	47
3.4.1 Πραγματολογικά προβλήματα	47
3.4.2 Πολιτισμικά προβλήματα	48
3.4.3 Γλωσσικά προβλήματα	49
3.4.4 Ιδιάζοντα προβλήματα	50
4. Επίλογος.....	51
Βιβλιογραφία	52

Πρόλογος

Το παρόν αποτελεί Πτυχιακή Εργασία του Νικόλαου Δρούβη, προπτυχιακού φοιτητή του Τμήματος Ξένων Γλωσσών, Μετάφρασης και Διερμηνείας του Ιονίου Πανεπιστημίου και αποτελείται από ένα κομμάτι του νόμου της Γερμανίας περί προστασίας των ζώων. Εκπονήθηκε κατά την εαρινή περίοδο του Ακαδημαϊκού έτους 2022 – 2023. Πρόκειται για μετάφραση από την Γερμανική στην Ελληνική γλώσσα και ακολουθεί μεταφραστικός σχολιασμός, ο οποίος διενεργήθηκε με βάση τη λειτουργική προσέγγιση της Christiane Nord. Η επιλογή του θέματος βασίστηκε κυρίως στην συνεχομένη αύξηση της κακοποίησης και των βασανισμών των ζώων που έχει παρατηρηθεί στην Ελλάδα. Μέσα από την εργασία αυτή αναδεικνύονται διαφορές στο νομοθετικό πλαίσιο της Ελλάδας και της Γερμανίας ως προς τη προστασία των ζώων καθώς και στόχος αποτελεί την εξακρίβωση των ενεργειών που λαμβάνει ένας μεταφραστής κατά τη διάρκεια μετάφρασης ενός τέτοιου ειδικού νομικού κειμένου διατηρώντας το ύφος και το επίπεδο του λεξιλογίου του. Παρακάτω παρατίθεται το μετάφρασμα, το πρωτότυπο κείμενο, καθώς και ο μεταφραστικός σχολιασμός.

1.Μεταφρασμα

Ένατο τμήμα Άλλες διατάξεις για την προστασία των ζώων

§ 13

- (1) Απαγορεύεται η χρήση συσκευών ή ουσιών για τη σύλληψη, την απομάκρυνση ή τον εκφοβισμό σπονδυλωτών ζώων όταν αυτό συνδέεται με κίνδυνο να αποφευχθεί πόνος, ταλαιπωρία ή τραυματισμός των σπονδυλωτών ζώων· η διάταξη αυτή δεν εφαρμόζεται στη χρήση προϊόντων ή ουσιών που έχουν εγκριθεί βάσει άλλης νομοθεσίας. Οι διατάξεις του κυνηγετικού νόμου¹, του νόμου για την προστασία της φύσης², του νόμου για την προστασία των φυτών³ και του νόμου για την επιδημία⁴ παραμένουν ανεπηρέαστες.
- (2) Το Ομοσπονδιακό Υπουργείο εξουσιοδοτείται να διατάσσει μέτρα για την προστασία των άγριων θηραμάτων με διάταγμα με τη συγκατάθεση του Ομοσπονδιακού Συμβουλίου για την προστασία των θηραμάτων από πόνους ή τραυματισμούς που μπορούν να αποφευχθούν από γεωργικές ή δασικές εργασίες.
- (3) Το Ομοσπονδιακό Υπουργείο εξουσιοδοτείται, σε συμφωνία με το Ομοσπονδιακό Υπουργείο Οικονομίας και Ενέργειας και το Ομοσπονδιακό Υπουργείο Περιβάλλοντος Προστασίας της Φύσεως και Πυρηνικής Ασφάλειας, να απαγορεύει, να περιορίζει ή να εξαρτά από άδεια τη διατήρηση ζώων άγριων ειδών με διάταγμα με τη συγκατάθεση

¹ Πρόκειται για τον Ομοσπονδιακό Κυνηγετικό Νόμο(Jagdrecht) που δημοσιεύθηκε στις 29 Σεπτεμβρίου 1976 (BGBl. I σ. 2849), ο οποίος τροποποιήθηκε τελευταία με το άρθρο 291 του διατάγματος της 19ης Ιουνίου 2020 (BGBl. I σ. 1328)

² Πρόκειται για τον Ομοσπονδιακό νόμο για τη προστασία της φύσης (Naturschutzrecht) που δημοσιεύτηκε στις 29 Ιουλίου 2009 (BGBl. I σ. 2542), ο οποίος τροποποιήθηκε τελευταία με το άρθρο 3 του νόμου της 8ης Δεκεμβρίου 2022 (BGBl. I σ. 2240)

³ Πρόκειται για το Νόμο περί προστασίας των φυτών (Pflanzenschutzrecht) που δημοσιεύτηκε στις 6 Φεβρουαρίου 2012 (BGBl. I σ. 148· 1281), όπως τροποποιήθηκε τελευταία με το άρθρο 2, παράγραφος 15, του νόμου της 20ής Δεκεμβρίου 2022 (BGBl. I σ. 2752)

⁴ Πρόκειται για το Νόμο περί προστασίας από λοιμώξεις (Infektionsschutzgesetz) που δημοσιεύτηκε στις 20 Ιουλίου 2000 (BGBl. I σ. 1045), ο οποίος τροποποιήθηκε τελευταία με το άρθρο 8β του νόμου της 20ής Δεκεμβρίου 2022 (BGBl. I σ. 2793). Ο νόμος αυτός αποτελεί την νεότερη έκδοση του νόμου για την επιδημία (Seuchenrecht).

του Ομοσπονδιακού Συμβουλίου, στο μέτρο που αυτό είναι αναγκαίο για την προστασία των ζώων, το εμπόριο των ζώων αυτών, καθώς και την εισαγωγή ή εξαγωγή τους από τη Γερμανία σε κράτος μη μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εξαγωγή). Ως προϋπόθεση για την έγκριση, μπορεί να απαιτείται ιδίως από τον αιτούντα να διαθέτει και να αποδεικνύει την αξιοπιστία και τις αναγκαίες τεχνικές γνώσεις και δεξιότητες που απαιτούνται για την αντίστοιχη δραστηριότητα και ότι σύμφωνα με την παράγραφο 2 διασφαλίζεται η διατροφή, η φροντίδα και η στέγαση των ζώων. Στο Διάταγμα, καθορίζονται οι απαιτήσεις για την απόδειξη της απαιτούμενης αξιοπιστίας και των απαιτούμενων τεχνικών γνώσεων και δεξιοτήτων σύμφωνα με την παράγραφο 2 και η διαδικασία απόδειξης μπορεί να ρυθμίζεται.

§ 13a

- (1) Το Ομοσπονδιακό Υπουργείο εξουσιοδοτείται να καθορίζει τις απαιτήσεις για τη βελτίωση της προστασίας των ζώων με διάταγμα, με τη συγκατάθεση του Ομοσπονδιακού Συμβουλίου, για τον καθορισμό απαιτήσεων για εθελοντικές διαδικασίες ελέγχων που αποδεικνύουν ότι τα τυποποιημένα συστήματα στέγασης που κατασκευάζονται εν σειρά και ο εξοπλισμός στέγασης για τη διατήρηση των εκτρεφόμενων ζώων καθώς και ο εξοπλισμός και οι εγκαταστάσεις αναισθητοποίησης που χρησιμοποιούνται κατά τη σφαγή ξεπερνούν τις απαιτήσεις του παρόντος νόμου και οι ελάχιστες απαιτήσεις των διατάξεων του παρόντος νόμου. Ειδικότερα, καθορίζει τα κριτήρια, τις διαδικασίες και το πεδίο εφαρμογής των διαδικασιών εθελοντικού ελέγχου, καθώς και απαιτήσεις για την επάρκεια των εμπειρογνομόνων που συμμετέχουν στις εν λόγω διαδικασίες ελέγχου.
- (2) Το Ομοσπονδιακό Υπουργείο εξουσιοδοτείται, με διάταγμα με τη συγκατάθεση του Ομοσπονδιακού Συμβουλίου, να εξαρτά τη διάθεση στην αγορά και τη χρήση εξοπλισμού στέγασης μαζικής παραγωγής για τη διατήρηση εκτρεφόμενων ζώων σε άδεια λειτουργίας ή άδεια δόμησης προκειμένου να προάγονται οι συνθήκες διαβίωσης των ζώων. Στο διάταγμα σύμφωνα με την πρόταση 1, μπορούν να ρυθμίζονται
 1. Οι λεπτομερείς προϋποθέσεις για την άδεια λειτουργίας ή την άδεια δόμησης και την απόσυρση, ανάκληση ή αναστολή τους, τη δημοσίευσή τους και οι Διαδικασίες χορήγησης αδειών, ιδίως όσον αφορά τη φύση, το περιεχόμενο και την έκταση των

εγγράφων που πρέπει να υποβάλλονται ή αποδεικτικών στοιχείων που πρέπει να παρέχονται,

2. Θέση προθεσμίας της άδειας λειτουργίας και άδειας δόμησης,
3. οι συνέπειες της ακύρωσης ή του περιορισμού άδειας λειτουργίας ή άδειας δόμησης με σκοπό την περαιτέρω διάθεση στην αγορά ή περαιτέρω χρήση εξοπλισμού στέγασης που διατίθεται στην αγορά,
4. η σήμανση του εξοπλισμού στέγασης και η προσθήκη οδηγιών χρήσης και το ελάχιστο περιεχόμενό τους για τους σκοπούς της προβλεπόμενης και ορθής χρήσης του εξοπλισμού στέγασης,
5. οι απαιτήσεις για την προβλεπόμενη και κατάλληλη χρήση του εξοπλισμού στέγασης,
6. η αναγνώριση και η συμμετοχή οργανισμών δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου στη χορήγηση άδειας λειτουργίας ή άδειας δόμησης, συμπεριλαμβανομένης της διαδικασίας·
7. αναγνώριση του τυποποιημένου εξοπλισμού στέγασης που έχει υποβληθεί στην κατάλληλη διαδικασία για άδεια λειτουργίας ή άδεια δόμησης σε άλλο κράτος μέλος, στην Τουρκία ή σε κράτος της ΕΖΕΣ που έχει υπογράψει τη συμφωνία ΕΟΧ·

Στην περίπτωση διάταξης σύμφωνα με την παράγραφο 2 σημείο 7, η αναγνώριση μπορεί: ειδικότερα, να εξαρτάται από το γεγονός ότι οι ιδιότητες του τυποποιημένου εξοπλισμού στέγασης που κατασκευάζεται να είναι ισοδύναμες με τις απαιτήσεις ενός νόμιμου διατάγματος σύμφωνα με την παράγραφο 2 σημεία 1 έως 4.

- (3) Η Ομοσπονδιακή Υπηρεσία Γεωργίας και Τροφίμων είναι υπεύθυνη για την έκδοση αδειών λειτουργίας ή αδειών δόμησης. Στο διάταγμα που αναφέρεται στην παράγραφο 2 πρόταση 1, ρυθμίζεται η διαδικασία συνεργασίας μεταξύ της αρμόδιας αρχής σύμφωνα με την παράγραφο 1 και των αρχών των Ομοσπονδιακών κρατιδίων που είναι υπεύθυνες για τον έλεγχο.
- (4) Το Ομοσπονδιακό Υπουργείο εξουσιοδοτείται με διάταγμα το οποίο δεν απαιτεί τη συγκατάθεση του Ομοσπονδιακού Συμβουλίου να μεταβιβάζονται τα καθήκοντα και οι εξουσίες της αρμόδιας αρχής δυνάμει της παραγράφου 3, εν όλω ή εν μέρει σε νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου. Η ανάθεση καθηκόντων επιτρέπεται μόνον εφόσον το νομικό

πρόσωπο παρέχει την αναγκαία εγγύηση για την εκτέλεση των καθηκόντων που απορρέουν από τον παρόντα νόμο. Ένα νομικό πρόσωπο παρέχει την αναγκαία εγγύηση εάν:

1. τα πρόσωπα τα οποία, σύμφωνα με το νόμο, το καταστατικό ή τη σύμβαση, διαχειρίζονται και εκπροσωπούν το νομικό πρόσωπο, είναι αξιόπιστα και επαγγελματικά κατάλληλα,
2. διαθέτει τον απαραίτητο εξοπλισμό και οργάνωση για την εκπλήρωση των καθηκόντων του.

Επαγγελματική επάρκεια κατά την έννοια της πρότασης 3 σημείο 1 παρέχεται ιδίως εάν τα άτομα έχουν ολοκληρώσει επιτυχώς επαγγελματική κατάρτιση στον τομέα της γεωπονίας – με ειδίκευση στη ζωική παραγωγή, την κτηνιατρική ή τη βιολογία – με ειδίκευση στη ζωολογία. Με διάταγμα σύμφωνα με την πρόταση 1, το Ομοσπονδιακό Υπουργείο επιφυλάσσει το δικαίωμα να εγκρίνει το καταστατικό ή τη σύμβαση και τις τροποποιήσεις της.

(5) Το Ομοσπονδιακό Υπουργείο εξουσιοδοτείται, με διάταγμα με τη συγκατάθεση του Ομοσπονδιακού συμβουλίου, εφόσον αυτό είναι αναγκαίο για την προστασία των ζώων, να εξαρτά τη διάθεση στην αγορά και τη χρήση τυποποιημένου εξοπλισμού ή εγκαταστάσεων αναισθητοποίησης που χρησιμοποιούνται κατά τη σφαγή υπό τον όρο ότι ο εξοπλισμός ή τα συστήματα έχουν εγκριθεί ή συμμορφώνονται με άδεια δόμησης, καθώς και από τις λεπτομερείς απαιτήσεις για τη χορήγηση άδειας λειτουργίας ή άδειας δόμησης και τη διαδικασία έγκρισης για ρύθμιση. Ειδικότερα, η φύση, το περιεχόμενο και η έκταση των εγγράφων που πρέπει να υποβληθούν ή των αποδεικτικών στοιχείων που πρέπει να παρασχεθούν μπορούν να προσδιοριστούν στο διάταγμα σύμφωνα με την πρόταση 1.

(6) Οι παράγραφοι 1 και 5 δεν ισχύουν για τη διάθεση στην αγορά με σκοπό την εισαγωγή σε άλλο κράτος μέλος ή την εξαγωγή σε τρίτη χώρα.

§ 13β

Οι κυβερνήσεις των εκάστοτε κρατιδίων εξουσιοδοτούνται να ορίζουν με διάταγμα για την προστασία των αδέσποτων γατών ορισμένες περιοχές στις οποίες:

1. Ο σημαντικός πόνος, ταλαιπωρία ή τραυματισμός που παρατηρείται σε αυτές τις γάτες οφείλεται στον υψηλό αριθμό αυτών των ζώων στην εν λόγω περιοχή και

2. μειώνοντας τον αριθμό αυτών των γατών στην αντίστοιχη περιοχή, ο πόνος, η ταλαιπωρία ή ο τραυματισμός τους μπορεί να μειωθεί.

Το διάταγμα πρέπει να οριοθετεί περιοχές και να λαμβάνει τα απαραίτητα μέτρα για τη μείωση του αριθμού των αδέσποτων γατών. Ειδικότερα, το διάταγμα μπορεί:

1. να απαγορεύει ή να περιορίζει την ανεξέλεγκτη ελεύθερη κυκλοφορία των αναπαραγωγικών γατών στην αντίστοιχη περιοχή, και
2. να απαιτεί την ταυτοποίηση και καταγραφή των γατών που φυλάσσονται εκεί, οι οποίες μπορεί να έχουν ανεξέλεγκτη ελεύθερη κυκλοφορία

Κανονισμός σύμφωνα με την πρόταση 3 σημείο 1 επιτρέπεται μόνο εάν άλλα μέτρα, ιδίως εκείνα που αφορούν άμεσα τις γάτες που ζουν ελεύθερα, δεν αρκούν. Οι κυβερνήσεις των ομόσπονδων κρατιδίων μπορούν να μεταβιβάζουν την εξουσιοδότησή τους σε άλλες αρχές με διάταγμα.

Τμήμα δέκα, Εφαρμογή του νόμου

§ 14

(1) Το Ομοσπονδιακό Υπουργείο Οικονομικών και τα τελωνεία που ορίζονται από αυτό συνεργάζονται για τον έλεγχο των εισαγωγών και των εξαγωγών ζώων. Οι εν λόγω αρχές μπορούν:

1. να σταματούν τα ζώα και τα μεταφορικά τους μέσα, τα δοχεία, μέσα φόρτωσης και συσκευασίας τους για επιτήρηση κατά την εισαγωγή,
2. να αναφέρουν στις αρμόδιες αρχές την υπόνοια παραβιάσεων των απαγορεύσεων και περιορισμών του παρόντος νόμου ή των διαταγμάτων που εκδίδονται δυνάμει του παρόντος νόμου και προκύπτουν κατά τον εκτελωνισμό,
3. στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο σημείο 2, να διατάσσουν την προσαγωγή των ζώων ενώπιον της αρμόδιας αρχής με έξοδα και ευθύνη του προσώπου που δικαιούται να τα διαθέσει.

(2) Το Ομοσπονδιακό Υπουργείο Οικονομικών, σε συμφωνία με το Ομοσπονδιακό Υπουργείο, ρυθμίζει με διάταγμα χωρίς τη συγκατάθεση του Ομοσπονδιακού Συμβουλίου τις Λεπτομέρειες της διαδικασίας που αναφέρεται στην παράγραφο 1. Ειδικότερα, μπορεί να υπόκειται σε υποχρεώσεις που αφορούν:

Διαφημίσεις, εγγραφές, πληροφορίες και παροχή υπηρεσιών υποστήριξης καθώς και την ανοχή της πρόσβασης σε επαγγελματικά έγγραφα και άλλα έγγραφα και την ανοχή των ελέγχων. / αναφορές, καταχωρίσεις, παροχές πληροφοριών και παροχές βοηθητικών υπηρεσιών, καθώς και ανοχή στην επιθεώρηση επιχειρηματικών εγγράφων και άλλων εγγράφων και ανοχή στις επιθεωρήσεις.

§ 15

(1) Με την επιφύλαξη του άρθρου 13a, παράγραφος 3, επίσης σε συνδυασμό με διάταγμα δυνάμει της παραγράφου 4, οι αρμόδιες αρχές είναι υπεύθυνες για την εφαρμογή του παρόντος νόμου, των διαταγμάτων που εκδίδονται βάσει του παρόντος νόμου και των άμεσα εφαρμοστέων νομικών πράξεων της Ευρωπαϊκής Κοινότητας ή της Ευρωπαϊκής Ένωσης εντός του πεδίου εφαρμογής του παρόντος νόμου. Οι αρμόδιες αρχές δυνάμει της νομοθεσίας περί ομόσπονδου κράτους ορίζουν η καθεμία μία ή περισσότερες επιτροπές για να επικουρούν τις αρμόδιες αρχές :

1. την απόφαση για την έγκριση πειραματικών σχεδίων και
2. την αξιολόγηση των κοινοποιηθεισών τροποποιήσεων εγκεκριμένων πειραματικών σχεδίων, εφόσον αυτό προβλέπεται σε διάταγμα σύμφωνα με την παράγραφο 4.

Οι επιτροπές που διορίζονται σύμφωνα με την πρόταση 2 επικουρούν τις αρμόδιες αρχές στους τομείς που αναφέρονται στο άρθρο 38 παράγραφος 3 της οδηγίας 2010/63/ΕΕ.

(2) Στις αρμόδιες αρχές συμμετέχει ο κτηνίατρος δημοσίου ως εμπειρογνώμονας στο πλαίσιο της εφαρμογής του παρόντος νόμου ή των κανονισμών που εκδίδονται δυνάμει αυτού.

(3) Στο πλαίσιο της αρμοδιότητας του Ομοσπονδιακού Υπουργείου Άμυνας, οι αρμόδιες υπηρεσίες των ενόπλων δυνάμεων είναι υπεύθυνες για την εφαρμογή της παρούσας πράξης, των νομικών διατάξεων που εκδίδονται βάσει της παρούσας πράξης και των άμεσα εφαρμοστέων νομικών πράξεων της Ευρωπαϊκής Κοινότητας ή της Ευρωπαϊκής Ένωσης

εντός του πεδίου εφαρμογής της παρούσας πράξης. Το Ομοσπονδιακό υπουργείο Άμυνας διορίζει επιτροπή για να επικουρεί της αρμόδιες υπηρεσίες

1. την απόφαση για την έγκριση πειραματικών σχεδίων και
2. την αξιολόγηση των κοινοποιηθεισών τροποποιήσεων εγκεκριμένων πειραματικών σχεδίων, εφόσον αυτό προβλέπεται σε διάταγμα σύμφωνα με την παράγραφο 4.

Η Επιτροπή που διορίζεται σύμφωνα με την πρόταση 2 επικουρεί τις αρμόδιες υπηρεσίες στους τομείς που αναφέρονται στο άρθρο 38 παράγραφος 3 της οδηγίας 2010/63/ΕΕ.

(4) Το Ομοσπονδιακό Υπουργείο εξουσιοδοτείται να εκδίδει για ρύθμιση, σε συμφωνία με το Ομοσπονδιακό Υπουργείο Παιδείας και Έρευνας με διάταγμα με τη συγκατάθεση του Ομοσπονδιακού Συμβουλίου τα στοιχεία των επιτροπών δυνάμει της παραγράφου 1, σημείο 2, και της παραγράφου 3, εδάφιο 2, όσον αφορά :

1. τη σύνθεσή τους, συμπεριλαμβανομένης της εμπειρογνομosύνης των μελών·
2. τη διαδικασία διορισμού των μελών, και
3. την έκδοση γνωμοδοτήσεων από την Επιτροπή σχετικά με τις αιτήσεις έγκρισης για Πειραματικά σχέδια και κοινοποιηθείσες τροποποιήσεις εγκεκριμένων πειραματικών σχεδίων και η σχετική διαδικασία.

Τα διατάγματα που ρυθμίζουν τις λεπτομέρειες της Επιτροπής σύμφωνα με το εδάφιο (3) πρόταση 2 απαιτούν επίσης τη συμφωνία του Ομοσπονδιακού Υπουργείου Άμυνας.

(5) Το Ομοσπονδιακό Υπουργείο εξουσιοδοτείται, σε συμφωνία με το Ομοσπονδιακό Υπουργείο Παιδείας και

Έρευνας με διάταγμα με τη συγκατάθεση του Ομοσπονδιακού Συμβουλίου να προβλέπει ότι οι αρμόδιες αρχές του Ομοσπονδιακού Υπουργείου, της Ομοσπονδιακής Υπηρεσίας Προστασίας των Καταναλωτών και

Ασφάλειας των τροφίμων ή το Ομοσπονδιακό Ινστιτούτο Αξιολόγησης Κινδύνου

1. σε περιπτώσεις θεμελιώδους σημασίας, ή

2. όπου είναι αναγκαίο για την εφαρμογή του άρθρου 43 ή 55 της οδηγίας 2010/63/ΕΕ· ανακοινώνει πληροφορίες σχετικά με τις αποφάσεις που λαμβάνουν οι αρμόδιες αρχές με τις οποίες εγκρίνονται πειραματικά σχέδια ή σχετικά με πειραματικά σχέδια που εγκρίνονται από τις αρμόδιες αρχές, προσδιορίζοντας τη μορφή, το περιεχόμενο και τις διαδικασίες διαβίβασης. Τα προσωπικά δεδομένα δεν μπορούν να διαβιβαστούν. Οι διατάξεις σχετικά με την προστασία της πνευματικής ιδιοκτησίας και την προστασία του εμπορικού και επιχειρηματικού απορρήτου παραμένουν ανεπηρέαστες.

§ 15α

Το Ομοσπονδιακό Ινστιτούτο Εκτίμησης Κινδύνων εκτελεί τα καθήκοντα που ορίζονται στο άρθρο 49 της οδηγίας 2010/63/ΕΕ. Το Ομοσπονδιακό Υπουργείο εξουσιοδοτείται, σε συμφωνία με το Ομοσπονδιακό Υπουργείο Παιδείας και Έρευνας, να εκδίδει διάταγμα με τη συγκατάθεση του Ομοσπονδιακού Συμβουλίου με τις λεπτομέρειες των καθηκόντων που προβλέπονται στο άρθρο 49 του Ομοσπονδιακού Υπουργείου της Οδηγίας 2010/63/ΕΕ, συμπεριλαμβανομένων των εξουσιών του Ομοσπονδιακού Ινστιτούτου Εκτίμησης Κινδύνων να συναλλάσσεται με τις αρμόδιες αρχές άλλων κρατών μελών και την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στον βαθμό που απαιτείται για την εφαρμογή των νομικών πράξεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

§ 16

1. υπό την εποπτεία της αρμόδιας αρχής βρίσκονται

1. κτηνοτροφικές εκμεταλλεύσεις, συμπεριλαμβανομένων των εκμεταλλεύσεων αλόγων,
2. εγκαταστάσεις σφαγής ζώων,
3. εγκαταστάσεις στις οποίες:
 - a) τα σπονδυλωτά ζώα χρησιμοποιούνται για τους σκοπούς που ορίζονται στο άρθρο 6 παράγραφος 1 πρόταση 2 σημείο 4 ή
 - b) τα σπονδυλωτά ζώα θανατώνονται για επιστημονικούς σκοπούς,
4. εγκαταστάσεις και επιχειρήσεις σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφο 1 πρόταση 1,
5. εγκαταστάσεις και επιχειρήσεις,
 - a) που μεταφέρουν ζώα σε επαγγελματική βάση,

b) στην οποία τα ζώα σιτίζονται, φροντίζονται ή στεγάζονται κατά τη μεταφορά,

6. εγκαταστάσεις τσίρκου που δεν λειτουργούν εμπορικά,
7. κτηνοτροφικές εκμεταλλεύσεις για τις οποίες απαιτείται άδεια βάσει διατάγματος εκδοθέντος κατ' εφαρμογήν του άρθρου 13, παράγραφος 3,
8. κατασκευαστές, εισαγωγείς και διανομείς εξοπλισμού στέγασης ή συσκευών αναισθητοποίησης ή εξοπλισμού αναισθητοποίησης που χρησιμοποιείται κατά τη σφαγή, εφόσον τα πρόσωπα αυτά έχουν υποβάλει αίτηση για άδεια λειτουργίας ή άδειας δόμησης.

Οι εγκαταστάσεις σύμφωνα με την πρόταση 1 σημείο 3 και οι εγκαταστάσεις και επιχειρήσεις σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 1 εδάφιο 1 σημεία 1 και 2 επιθεωρούνται τακτικά και στον κατάλληλο βαθμό. Η συχνότητα των ελέγχων καθορίζεται βάσει ανάλυσης κινδύνου. Κατά την ανάλυση κινδύνου πρέπει να ληφθούν υπόψιν οι πτυχές που αναφέρονται στο άρθρο 34 παράγραφος 2 της Οδηγίας 2010/63/ΕΕ. Στην περίπτωση εγκαταστάσεων σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 1 εδάφιο 1, στις οποίες Τα ζώα χρησιμοποιούνται σε πειράματα, πρέπει ετησίως τουλάχιστον στο ένα τρίτο αυτών των εγκαταστάσεων να διενεργούνται έλεγχοι. Σε περίπτωση που στις Εγκαταστάσεις σύμφωνα με την πρόταση 1 σημείο 3 και το άρθρο 11 παράγραφος 1 εδάφιο 1 σημεία 1 και 2 εκτρέφονται, φυλάσσονται ή χρησιμοποιούνται πρωτεύοντα θηλαστικά, η επιθεώρηση πρέπει να διενεργείται τουλάχιστον ετησίως. Κατάλληλο ποσοστό των ελέγχων διενεργείται αιφνιδιαστικά. Τα μητρώα των ελέγχων και τα αποτελέσματά τους φυλάσσονται επί πέντε τουλάχιστον έτη από την ημερομηνία κάθε αρχείου.

(1a) Οποιοδήποτε πρόσωπο το οποίο, σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 1 εδάφιο 1 αριθμοί 4 και 8 σημείο d, και σύμφωνα με τη παράγραφο 1 αριθμό 6, εκθέτει ζώα σε διαφορετικές τοποθεσίες, ειδοποιεί την αρμόδια αρχή του προβλεπόμενου τόπου κατοικίας για οποιαδήποτε αλλαγή τοποθεσίας το αργότερο κατά την αναχώρησή του από τον προηγούμενο τόπο διαμονής σύμφωνα με την πρόταση 2. Η ειδοποίηση πρέπει να αναφέρει:

1. τα είδη των συγκεκριμένων ζώων,
2. το όνομα του προσώπου που είναι υπεύθυνο για τη δραστηριότητα,
3. τους χώρους και τις εγκαταστάσεις που προορίζονται για τη δραστηριότητα.

- (2) Φυσικά και νομικά πρόσωπα και οι ενώσεις προσώπων χωρίς νομική ικανότητα, πρέπει κατόπιν αιτήσεως, να παρέχουν στην αρμόδια αρχή τις πληροφορίες που είναι αναγκαίες για την εκτέλεση των καθηκόντων που τους ανατίθενται με τον παρόντα νόμο
- (3) τα πρόσωπα που ορίζονται από την αρμόδια αρχή καθώς και οι συνοδευόμενοι εμπειρογνώμονες της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και άλλων κρατών μελών μπορούν, για τους σκοπούς της εποπτείας των προσώπων και οντοτήτων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 και στο πλαίσιο της παραγράφου 2:
1. να εισέρχονται, να επιθεωρούν γήπεδα, επαγγελματικούς χώρους, αγροτικά κτίρια και μεταφορικά μέσα του υπόχρεου παροχής πληροφοριών κατά τις εργάσιμες ώρες ή τις ώρες λειτουργίας και να πραγματοποιούν εκεί λήψεις εικόνων, εξαιρουμένων των λήψεων εικόνων προσώπων, για λόγους τεκμηρίωσης,
 2. σχετικά με την πρόληψη επειγουσών απειλών κατά της δημόσιας τάξης και ασφάλειας μπορούν να εισάγουν, να επιθεωρούν και να τεκμηριώνουν τις λήψεις εικόνων, με εξαίρεση λήψεις εικόνων προσώπων
 - a) τα γήπεδα, τις εγκαταστάσεις, τα κτίρια και τα μεταφορικά μέσα που αναφέρονται στο σημείο 1, εκτός των περιόδων που καθορίζονται στο σημείο αυτό,
 - b) τόπους διαμονής του υπόχρεου παροχής πληροφοριών

Το θεμελιώδες δικαίωμα στο απαραβίαστο της κατοικίας (άρθρο 13 του Θεμελιώδους Νόμου) περιορίζει από την άποψη αυτή τη δυνατότητα:

3. να ελέγχουν επιχειρηματικά έγγραφα,
4. να εξετάζουν τα ζώα και να λαμβάνουν δείγματα, ιδίως δείγματα αίματος, ούρων, κοπράνων και ζωοτροφών,
5. να διεξάγουν παρατηρήσεις συμπεριφοράς σε ζώα, μεταξύ άλλων μέσω εικόνων ή ηχογραφήσεων.

Ο υπόχρεος παροχής πληροφοριών επικουρεί τα πρόσωπα που είναι υπεύθυνα για την παρακολούθηση προκειμένου να τα ενημερώσει σχετικά με τα οικόπεδα, τους χώρους, τις

εγκαταστάσεις και τα μεταφορικά μέσα, να ανοίγει χώρους για εμπορευματοκιβώτια και μέσα μεταφοράς, να βοηθά στην επιθεώρηση και την εξέταση μεμονωμένων ζώων, να εκφορτώνουν τα ζώα από το μέσο μεταφοράς και να προσκομίζει τα εμπορικά έγγραφα. Τα πρόσωπα που είναι υπεύθυνα για την παρακολούθηση εξουσιοδοτούνται να παράγουν ή να ζητούν αντίγραφα ή αντίγραφα εγγράφων σύμφωνα με την πρόταση 1 σημείο 3 ή εκτυπώσεις ή αντίγραφα φορέων δεδομένων στους οποίους αποθηκεύονται έγγραφα σύμφωνα με την πρόταση 1 αριθμό 3. Κατόπιν αιτήσεως της αρμόδιας αρχής, ο υπόχρεος παροχής πληροφοριών προσκομίζει τα ζώα που κρατούνται σε κατοικίες, εάν υπάρχουν σοβαρές υπόνοιες ότι τα ζώα δεν κρατούνται κατά τρόπο κατάλληλο για το είδος ή τη συμπεριφορά τους και ότι, ως εκ τούτου, τους προκαλούν σημαντικό πόνο, ταλαιπωρία ή τραυματισμό και ότι δεν επιτρέπεται η επίσκεψη στην εκμετάλλευση ζώων σε κατοικίες.

- (4) Ο υπόχρεος παροχής πληροφοριών μπορεί να αρνηθεί να παράσχει πληροφορίες σε ερωτήσεις στις οποίες απάντησε ο ίδιος ή ένα από τα πρόσωπα που αναφέρονται στο άρθρο 383, παράγραφος 1, σημεία 1 έως 3, του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας θα τον εξέθετε σε δίωξη ή τη δίωξη βάσει του νόμου περί διοικητικών αδικημάτων.

4α. Κάθε πρόσωπο το οποίο:

1. σφάζει κατά μέσο όρο τουλάχιστον 50 μονάδες ζωικού κεφαλαίου την εβδομάδα ως υπεύθυνος σφαγείου ή έμπορος, ή
2. παρέχει στους εργαζομένους που ταΐζουν, αναισθητοποιούν ή αφαιρούν το αίμα σε ζώα για σφαγή,

ορίζει στην αρμόδια αρχή πρόσωπο υπεύθυνο για την τήρηση των απαιτήσεων του παρόντος νόμου και των διαταγμάτων που εκδίδονται δυνάμει αυτού. Κάθε πρόσωπο που εκμεταλλεύεται ή διευθύνει εκμετάλλευση ζώων, εγκατάσταση ή εκμετάλλευση που αναφέρεται στη παράγραφο 1 αριθμοί 1,3,5 ή 6 μπορεί, κατά περίπτωση, να υποχρεωθεί από την αρμόδια αρχή να διορίσει αρμόδιο πρόσωπο υπεύθυνο για τη συμμόρφωση με τις απαιτήσεις του παρόντος νόμου και τους Κανονισμούς που βασίζονται σε αυτόν. Τούτο δεν ισχύει για τις εγκαταστάσεις που υπόκεινται στην υποχρέωση λήψεως αδείας του άρθρου 11, παράγραφος 1.

- (5) Το Ομοσπονδιακό Υπουργείο εξουσιοδοτείται να ρυθμίζει λεπτομερέστερα την παρακολούθηση με διάταγμα με τη συγκατάθεση του Ομοσπονδιακού Συμβουλίου, στο μέτρο που αυτό είναι αναγκαίο για την προστασία των ζώων. Ειδικότερα, μπορεί να ρυθμίσει:
1. διεξαγωγή μελετών, συμπεριλαμβανομένης της δειγματοληψίας·
 2. μέτρα που πρέπει να λαμβάνονται σε περίπτωση που η μεταφορά ζώων δεν είναι σύμφωνη με τον παρόντα νόμο ή με τα διατάγματα που εκδίδονται δυνάμει του παρόντος νόμου,
 3. λεπτομέρειες σχετικά με τις υποχρεώσεις ανοχής, υποστήριξης και υποβολής, και
 4. υποχρεώσεις καταχώρισης και διατήρησης εγγράφων

Τα διατάγματα σύμφωνα με την πρόταση 2 αριθμό 4 απαιτείται, στο βαθμό που οι διατάξεις αφορούν ζώα που προορίζονται να χρησιμοποιηθούν σε πειράματα σε ζώα ή των οποίων οι ιστοί ή τα όργανα προορίζονται να χρησιμοποιηθούν για επιστημονικούς σκοπούς, να με τη σύμφωνη γνώμη του Ομοσπονδιακού Υπουργείου Παιδείας και Έρευνας.

- (6) Τα προσωπικά δεδομένα μπορούν να συλλέγονται ή να χρησιμοποιούνται μόνο εάν η συλλογή ή η χρήση είναι απαραίτητη για την εκτέλεση των καθηκόντων που βαρύνουν τον αρμόδιο φορέα δυνάμει του παρόντος Νόμου ή βάσει διατάγματος που εκδίδεται βάσει του παρόντος Νόμου. Το Ομοσπονδιακό Υπουργείο εξουσιοδοτείται να ρυθμίζει τις λεπτομέρειες της συλλογής και χρήσης δεδομένων με διάταγμα με τη συγκατάθεση του Ομοσπονδιακού Συμβουλίου. Το Ομοσπονδιακό Υπουργείο εξουσιοδοτείται επίσης, με διάταγμα με τη συγκατάθεση του Ομοσπονδιακού Συμβουλίου, να ρυθμίζει τη σύσταση και τη διαχείριση μητρώων από τα οποία οι αρμόδιες αρχές μπορούν να ανακτούν αυτόματα τα προσωπικά δεδομένα που απαιτούνται για την παρακολούθηση των εγκαταστάσεων που αναφέρονται στο άρθρο 11 παράγραφος 1 εδάφιο 1 σημείο 8 στοιχείο d με μεταβαλλόμενες τοποθεσίες. Μόνο τα ακόλουθα προσωπικά δεδομένα μπορούν να αποθηκευτούν στα μητρώα:
1. Δεδομένα για την ταυτοποίηση και την προσβασιμότητα του κατόχου της άδειας σύμφωνα με το άρθρο 11
- Παράγραφος 1 εδάφιο 1 αριθμός 8 στοιχείο d και του υπεύθυνου για τη δραστηριότητα Πρόσωπο που αναφέρεται στην παράγραφο 1a εδάφιο 2 αριθμός 2,

2. Δεδομένα για τον προσδιορισμό και την προσβασιμότητα της εταιρείας σύμφωνα με την παράγραφο 1 εδάφιο 1, Αριθμός 4 σε συνδυασμό με το άρθρο 11 παράγραφο 1 εδάφιο 1 αριθμό 8 στοιχείο d και του ιδιοκτήτη της εκμετάλλευσης,
3. το περιεχόμενο της άδειας σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 1 εδάφιο 1 σημείο 8 στοιχείο d και τυχόν παρεπόμενες διατάξεις, καθώς και τη διεύθυνση της αρχής έκδοσης,
4. τα αποτελέσματα των διενεργηθέντων ελέγχων και τα ονόματα των υπευθύνων,
5. εκτελεστές διοικητικές εντολές και διοικητικά μέτρα καταναγκασμού που εκδίδονται βάσει του ελέγχου και του βαθμού συμμόρφωσής τους, και
6. την ανεφάρμοστη απόρριψη αίτησης χορήγησης, απόσυρσης και ανάκλησης άδειας λειτουργίας σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 1 εδάφιο 1 σημείο 8 στοιχείο δ.

Επιπλέον, ο κανονισμός (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της οδηγίας 95/46/ΕΚ (Γενικός Κανονισμός για την Προστασία Δεδομένων) (ΕΕ L 2016, σ. ΕΕ L 119 της 4.5.2016, σ. 1· ΕΕ L 314, 22.11.2016, σ. 72· L 127 της 23.5.2018, σ. 2), ο ομοσπονδιακός νόμος περί προστασίας δεδομένων⁵ και οι νόμοι περί προστασίας δεδομένων των ομόσπονδων κρατών στην τρέχουσα ισχύουσα έκδοση.

(6α) Οι αρχές που είναι αρμόδιες δυνάμει της νομοθεσίας του κράτους για τον έλεγχο των τροφίμων, την παρακολούθηση των κτηνιατρικών φαρμάκων και οι αρχές που είναι υπεύθυνες για τη συλλογή δεδομένων σύμφωνα με τους υγειονομικούς κανονισμούς σχετικά με τις μετακινήσεις ζώων για την κοινοποίηση και την καταγραφή των κτηνοτροφικών εκμεταλλεύσεων διαβιβάζουν, κατόπιν αιτήσεως, στην αρχή που είναι υπεύθυνη για τον έλεγχο σύμφωνα με το άρθρο 15 παράγραφος 1 εδάφιο 1 τα δεδομένα που είναι αναγκαία για την εκτέλεση των καθηκόντων τους. Τα δεδομένα επιτρέπεται να φυλάσσονται για περίοδο τριών ετών. Η περίοδος αρχίζει

⁵Πρόκειται για τον Ομοσπονδιακό νόμο περί προστασίας δεδομένων (Bundesdatenschutzgesetz) που δημοσιεύτηκε στις 30 Ιουνίου 2017 (BGBl. I σ. 2097), ο οποίος τροποποιήθηκε τελευταία με το άρθρο 10 του νόμου της 23ης Ιουνίου 2021 (BGBl. I σ. 1858· 2022 I 1045)

στο τέλος του έτους κατά το οποίο διαβιβάστηκαν τα δεδομένα. Μετά τη λήξη αυτής της περιόδου, τα δεδομένα πρέπει να διαγραφούν. Οι περίοδοι αποθήκευσης που απορρέουν από άλλες νομικές διατάξεις παραμένουν ανεπηρέαστες.

- (7) Εάν η αρμόδια αρχή έχει σοβαρές αμφιβολίες ως προς το κατά πόσον συμμορφώνονται με τις απαιτήσεις του παρόντος νόμου και των διαταγμάτων που εκδίδονται βάσει του παρόντος νόμου, όταν χρησιμοποιούνται όπως προβλέπεται, τα συστήματα στέγασης μαζικής παραγωγής και ο εξοπλισμός στέγασης για τη διατήρηση των εκτρεφόμενων ζώων, καθώς και ο εξοπλισμός αναισθητοποίησης ζώων που χρησιμοποιούνται για σφαγή, οι κατασκευαστές ή οι προμηθευτές υποχρεούνται να παρέχουν πραγματογνωμοσύνη μίας αμοιβαία διορισμένης ανεξάρτητης αρχής ή προσώπου εμπειρογνώμονα με δικά τους έξοδα, εφόσον δεν προτίθεται να ολοκληρώσει επιτυχώς εθελοντική εξέταση σύμφωνα με το § 13α Παράγραφος 1. Η πρόταση 1 δεν εφαρμόζεται εάν σταθερό εξοπλισμό βάσει διατάγματος σύμφωνα με το § 13α πρόταση 2 ή οι συσκευές αναισθητοποίησης ή οι εγκαταστάσεις αναισθητοποίησης εγκρίνονται ή εγκρίνονται βάσει νόμιμου διατάγματος σύμφωνα με το άρθρο 13α παράγραφος 5.

§ 16α

- (1) Η αρμόδια αρχή λαμβάνει μέτρα για την επανόρθωση τυχόν παραβάσεων που διαπιστώνονται και για την πρόληψη μελλοντικών παραβάσεων:

Παραβιάσεις των απαραίτητων εντολών.

Ειδικότερα, μπορεί:

1. να διατάζει τα αναγκαία μέτρα για την τήρηση των απαιτήσεων του άρθρου 2 σε μεμονωμένες περιπτώσεις,
2. να απομακρύνει από τον κάτοχο ζώο το οποίο, σύμφωνα με τη γνώμη του επίσημου κτηνιάτρου, έχει παραμεληθεί σοβαρά λόγω μη συμμόρφωσης προς τις απαιτήσεις της παραγράφου 2 ή παρουσιάζει σοβαρές διαταραχές συμπεριφοράς, και το φιλοξενεί αλλού με δικά του έξοδα, μέχρις ότου ο κάτοχος βεβαιωθεί ότι το ζώο φυλάσσεται σύμφωνα με τις απαιτήσεις της παραγράφου 2· εάν το ζώο δεν μπορεί να φιλοξενηθεί αλλού ή εάν, μετά τον καθορισμό προθεσμίας από την αρμόδια αρχή, Η αρχή μπορεί να απορρίψει το

- ζώο σύμφωνα με τις απαιτήσεις της παραγράφου 2· η αρχή μπορεί να διατάξει τη θανάτωση του ζώου χωρίς πόνο με έξοδα του ιδιοκτήτη, εάν η πώλησή του δεν είναι δυνατή για νομικούς ή πραγματικούς λόγους ή εάν, κατά τη γνώμη του επίσημου κτηνιάτρου, το ζώο μπορεί να συνεχίσει να ζει χωρίς ανεπανόρθωτο σημαντικό πόνο, ταλαιπωρία ή τραυματισμό,
3. να απαγορεύουν στο πρόσωπο που έχει επανειλημμένα ή κατάφωρα παραβιάσει τις διατάξεις το άρθρο 2, διαταγή σύμφωνα με τον αριθμό 1 ή νομοθετικό διάταγμα σύμφωνα με το άρθρο 2α και με τον τρόπο αυτό προκάλεσε σημαντικό ή παρατεταμένο πόνο ή ταλαιπωρία ή σημαντικό τραυματισμό στα ζώα που διατηρεί ή φροντίζει, να απαγορεύει τη διατήρηση ή τη φροντίδα ζώων συγκεκριμένου ή οποιουδήποτε είδους ή να εξαρτάται από την απόκτηση αντίστοιχου πιστοποιητικού ικανότητας, εάν τα γεγονότα δικαιολογούν την υπόθεση ότι θα συνεχίσει να διαπράττει παραβάσεις· κατόπιν αιτήματος, η εκμετάλλευση ή η φροντίδα επιτρέπεται να διατηρεί ή να φροντίζει εκ νέου ζώα, εάν έχει εκλείψει ο λόγος για την ανάληψη νέων παραβάσεων
 4. να διατάζει την παύση πειραμάτων σε ζώα που δεν έχουν πραγματοποιηθεί χωρίς την αναγκαία άδεια ή κατά παράβαση της απαγόρευσης της καλής μεταχείρισης των ζώων.
- (2) Η αρμόδια αρχή απαγορεύει την υλοποίηση πειραματικού σχεδίου που πρέπει να κοινοποιηθεί σύμφωνα με το άρθρο 8α παράγραφος 3 ή ενός πειραματικού σχεδίου που πρέπει να κοινοποιηθεί σύμφωνα με διάταγμα βάση του άρθρο 8α παράγραφος 4 ή την τροποποίηση πειραματικού σχεδίου που πρέπει να κοινοποιηθεί σύμφωνα με διάταγμα με το άρθρο 8 παράγραφος 3 αριθ. 4 ή το άρθρο 8α παράγραφος 5 αριθ. 4, υπό τον όρο ότι η συμμόρφωση με τις διατάξεις του παρόντος νόμου που εφαρμόζονται στη διεξαγωγή πειραμάτων σε ζώα και τις διατάξεις του παρόντος νόμου και τις διατάξεις που θεσπίζονται βάσει του παρόντος νόμου δεν διασφαλίζεται και ότι η έλλειψη δεν έχει αποκατασταθεί εντός προθεσμίας που ορίζεται από την αρμόδια αρχή
- (3) Η αρμόδια αρχή λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα ώστε:
1. η διαταγή παύσης των πειραμάτων σε ζώα, η απαγόρευση της εφαρμογής πειραματικών σχεδίων ή η απόσυρση ή ανάκληση της άδειας ενός πειραματικού σχεδίου δεν επηρεάζει δυσμενώς την καλή διαβίωση των ζώων που χρησιμοποιούνται ή προορίζονται να χρησιμοποιηθούν στα πειράματα σε ζώα ή στα πειραματικά σχέδια, και

2. η απαγόρευση της άσκησης δραστηριότητας σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 1 εδάφιο 1 σημείο 1 ή η ανάκληση ή απόσυρση άδειας λειτουργίας σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 1 εδάφιο 1 σημείο 1 δεν έχει αρνητικές επιπτώσεις στην καλή διαβίωση των ζώων που διατηρούνται στις εκμεταλλεύσεις ή εγκαταστάσεις που εξυπηρετούν την αντίστοιχη δραστηριότητα.

§ 16β

(1) Το Ομοσπονδιακό Υπουργείο ορίζει επιτροπή για την καλή μεταχείριση των ζώων, η οποία θα την υποστηρίζει σε θέματα που αφορούν την καλή μεταχείριση των ζώων. Πριν από την έκδοση διαταγμάτων και γενικών διοικητικών κανονισμών δυνάμει του παρόντος νόμου, το Ομοσπονδιακό Υπουργείο διαβουλευεται με την Επιτροπή Καλής Μεταχείρισης των Ζώων.

(2) Το Ομοσπονδιακό Υπουργείο έχει την εξουσία να ρυθμίζει με διάταγμα χωρίς τη συγκατάθεση του Ομοσπονδιακού Συμβουλίου τις λεπτομέρειες της σύνθεσης, του διορισμού των μελών, των καθηκόντων και της διαχείρισης της Επιτροπής Καλής Μεταχείρισης των Ζώων.

§ 16γ

Το Ομοσπονδιακό Υπουργείο εξουσιοδοτείται, με διάταγμα με τη συγκατάθεση του Ομοσπονδιακού Συμβουλίου, να

1. να υποχρεώνουν τα πρόσωπα, ιδρύματα και εγκαταστάσεις που πραγματοποιούν πειράματα σε σπονδυλωτά ή κεφαλόποδα ζώα ή που θανατώνουν σπονδυλωτά ζώα στις κατηγορίες που αναφέρονται στο άρθρο 4 παράγραφος 3 καθώς και τις εγκαταστάσεις και τις επιχειρήσεις στις οποίες εκτρέφονται σπονδυλωτά ή κεφαλόποδα ζώα για τους σκοπούς αυτούς ή φυλάσσονται για να τα προμηθεύουν σε τρίτους, να κοινοποιούν στην αρμόδια αρχή σε ορισμένα και τακτά χρονικά διαστήματα:
 - a) το είδος, την προέλευση και τον αριθμό των ζώων που χρησιμοποιήθηκαν στα πειράματα σε ζώα,
 - b) τον σκοπό και τη φύση των δοκιμών σε ζώα ή άλλων χρήσεων, συμπεριλαμβανομένης της σοβαρότητας που αναφέρεται στο άρθρο 15 παράγραφος 1 της οδηγίας 2010/63/ΕΕ· και

- ς) το είδος, την προέλευση και τον αριθμό των ζώων, συμπεριλαμβανομένων των γενετικώς τροποποιημένων ζώων, τα οποία
 - αα) έχουν εκτραφεί και θανατωθεί για να χρησιμοποιηθούν σε πειράματα σε ζώα σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 2 ή για επιστημονικές έρευνες σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 3 και
 - ββ) δεν έχουν χρησιμοποιηθεί σε τέτοια πειράματα σε ζώα ή για τέτοιες επιστημονικές έρευνες, και

- 2. ρυθμίζει τη διαδικασία για τις κοινοποιήσεις που αναφέρονται στο σημείο 1 και τη διαβίβασή τους από τις αρμόδιες αρχές στο Ομοσπονδιακό Υπουργείο ή στο Ομοσπονδιακό Ινστιτούτο Αξιολόγησης Κινδύνων.

§ 16δ

Το Ομοσπονδιακό Υπουργείο εκδίδει, με τη συγκατάθεση του Ομοσπονδιακού Συμβουλίου, τους γενικούς διοικητικούς κανονισμούς που είναι αναγκαίοι για την εφαρμογή του παρόντος νόμου και των διαταγμάτων που εκδίδονται βάσει του παρόντος νόμου.

§ 16ε

Κάθε τέσσερα χρόνια, η ομοσπονδιακή κυβέρνηση υποβάλλει έκθεση στη γερμανική Ομοσπονδιακή Βουλή σχετικά με την κατάσταση της ανάπτυξης της προστασίας των ζώων.

§ 16στ

(1) Οι αρμόδιες αρχές:

- 1. παρέχουν στην αρμόδια αρχή άλλου κράτους μέλους, κατόπιν αιτιολογημένου αιτήματος, τις πληροφορίες και τα έγγραφα που απαιτούνται για να μπορέσει να καταστεί δυνατή η παρακολούθηση της συμμόρφωσης με τη νομοθεσία για την προστασία των ζώων,

2. εξετάζει τα πραγματικά περιστατικά που κοινοποιούνται από την αιτούσα αρχή και την ενημερώνει για το αποτέλεσμα της εξέτασης.
- (2) Οι αρμόδιες αρχές παρέχουν στην αρμόδια αρχή άλλου κράτους μέλους, μαζί με τα απαραίτητα έγγραφα, τις πληροφορίες που είναι αναγκαίες για την εποπτεία στο εν λόγω κράτος μέλος, ιδίως στην περίπτωση Παραβιάσεων ή υποψιών για παραβιάσεις των κανονισμών προστασίας των ζώων.
- (3) Οι αρμόδιες αρχές μπορούν, στο βαθμό που είναι αναγκαίο για την προστασία των ζώων ή με πράξεις της Ευρωπαϊκή Κοινότητα ή Ευρωπαϊκής Ένωσης να κοινοποιούν τα δεδομένα που έλαβαν κατά τη διάρκεια της παρακολούθησης στις αρμόδιες αρχές άλλων χωρών και άλλων κρατών μελών, στο Ομοσπονδιακό Υπουργείο, στην Ομοσπονδιακή Υπηρεσία Προστασίας των Καταναλωτών και Ασφάλεια των τροφίμων και η Επιτροπή της Ευρωπαϊκής Κοινότητας ή της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

§ 16ζ

- (1) Το Ομοσπονδιακό Υπουργείο είναι υπεύθυνο για τις επαφές με τις αρμόδιες αρχές των άλλων κρατών μελών και την Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Μπορεί να ασκεί την εξουσία αυτή με Διάταγμα χωρίς τη συγκατάθεση του Ομοσπονδιακού Συμβουλίου προς την Ομοσπονδιακή Υπηρεσία Προστασίας των καταναλωτών και ασφάλεια των τροφίμων και με σύμφωνη γνώμη του Ομοσπονδιακού Συμβουλίου στις αρμόδιες ανώτατες αρχές του κρατιδίου. Επιπλέον, σε μεμονωμένες περιπτώσεις, μπορεί, σε συνεννόηση με την αρμόδια ανώτατη αρχή του ομόσπονδου κράτους, να μεταβιβάσει την εξουσία σε αυτήν. Οι ανώτατες αρχές του κρατιδίου μπορούν να μεταβιβάσουν την εξουσία που προβλέπεται στις παραγράφους 2 και 3 σε άλλες αρχές.
- (2) Κατά παρέκκλιση από την πρώτη πρόταση της παραγράφου 1, στην περίπτωση που αναφέρεται στο άρθρο 47 παράγραφος 5 της οδηγίας 2010/63/ΕΕ, η Επικοινωνία με τις αρμόδιες αρχές άλλων κρατών μελών και την Ευρωπαϊκή Επιτροπή με το Ομοσπονδιακό Ινστιτούτο Εκτίμησης Κινδύνων, εκτός εάν το Ομοσπονδιακό Υπουργείο επιφυλάσσεται του δικαιώματος να πράξει διαφορετικά σε μεμονωμένες περιπτώσεις.

§ 16η

Οι παράγραφοι 16στ και 16ζ εφαρμόζονται, τηρουμένων των αναλογιών, σε κράτη τα οποία - χωρίς να είναι κράτη μέλη - είναι συμβαλλόμενα κράτη στη συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο.

§ 16θ

- (1) Όταν ένα μέτρο που λαμβάνεται από την αρμόδια αρχή σχετικά με τη μεταφορά ζώων από άλλα κράτη μέλη αμφισβητείται μεταξύ της αρμόδιας αρχής και του προσώπου που δικαιούται να τα διαθέσει, η διαφορά μπορεί να επιλυθεί με κοινή συμφωνία με την ανάθεση εμπειρογνώμονα. Η διαφορά πρέπει να υποβληθεί εντός ενός μηνός από την κοινοποίηση του μέτρου σε εμπειρογνώμονα που περιλαμβάνεται σε κατάλογο που καταρτίζει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Ο εμπειρογνώμονας γνωμοδοτεί εντός 72 ωρών.
- (2) Οι διατάξεις των άρθρων 1025 έως 1065 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας εφαρμόζονται κατ' αναλογία στη συμφωνία διαιτησίας και στη διαιτητική διαδικασία. Το δικαστήριο κατά την έννοια του άρθρου 1062 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας είναι το αρμόδιο διοικητικό δικαστήριο, το δικαστήριο κατά την έννοια του άρθρου 1065 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας είναι το αρμόδιο ανώτερο διοικητικό δικαστήριο. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 1059 παράγραφος 3 εδάφιο 1 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, η αίτηση ακύρωσης πρέπει να υποβληθεί στο δικαστήριο εντός ενός μηνός.

§ 16ι

Οι διοικητικές διαδικασίες που προβλέπονται στην παρούσα πράξη μπορούν να διεκπεραιώνονται από έναν μόνο οργανισμό στα ομόσπονδα κράτη.

2. Πρωτότυπο Κείμενο

Neunter Abschnitt Sonstige Bestimmungen zum Schutz der Tiere

§ 13

(1) Es ist verboten, zum Fangen, Fernhalten oder Verscheuchen von Wirbeltieren Vorrichtungen oder Stoffe anzuwenden, wenn damit die Gefahr vermeidbarer Schmerzen, Leiden oder Schäden für Wirbeltiere verbunden ist; dies gilt nicht für die Anwendung von Vorrichtungen oder Stoffen, die auf Grund anderer Rechtsvorschriften zugelassen sind. Vorschriften des Jagdrechts, des Naturschutzrechts, des Pflanzenschutzrechts und des Seuchenrechts bleiben unberührt.

(2) Das Bundesministerium wird ermächtigt, durch Rechtsverordnung mit Zustimmung des Bundesrates zum Schutz des Wildes Maßnahmen anzuordnen, die das Wild vor vermeidbaren Schmerzen oder Schäden durch land-oder forstwirtschaftliche Arbeiten schützen.

(3) Das Bundesministerium wird ermächtigt, im Einvernehmen mit dem Bundesministerium für Wirtschaft und Energie und dem Bundesministerium für Umwelt, Naturschutz und nukleare Sicherheit durch Rechtsverordnung mit Zustimmung des Bundesrates, soweit es zum Schutz der Tiere erforderlich ist, das Halten von Tieren wildlebender Arten, den Handel mit solchen Tieren sowie ihre Einfuhr oder ihre Ausfuhr aus dem Inland in einen Staat, der der Europäischen Union nicht angehört (Ausfuhr), zu verbieten, zu beschränken oder von einer Genehmigung abhängig zu machen. Als Genehmigungsvoraussetzung kann insbesondere gefordert werden, dass der Antragsteller die für die jeweilige Tätigkeit erforderliche Zuverlässigkeit und die erforderlichen fachlichen Kenntnisse und Fähigkeiten besitzt und nachweist sowie dass eine den Anforderungen des § 2 entsprechende Ernährung, Pflege und Unterbringung der Tiere sichergestellt ist. In der Rechtsverordnung können ferner Anforderungen an den Nachweis der erforderlichen Zuverlässigkeit und der erforderlichen fachlichen Kenntnisse und Fähigkeiten nach Satz 2 festgelegt sowie das Verfahren des Nachweises geregelt werden.

§ 13a

(1) Das Bundesministerium wird ermächtigt, zur Verbesserung des Tierschutzes durch Rechtsverordnung mit Zustimmung des Bundesrates Anforderungen an freiwillige Prüfverfahren zu bestimmen, mit denen nachgewiesen wird, dass serienmäßig hergestellte Aufstallungssysteme und Stalleinrichtungen zum Halten von Nutztieren und beim Schlachten verwendete Betäubungsgeräte und anlagen über die Anforderungen dieses Gesetzes und die Mindestanforderungen der auf Grund dieses Gesetzes erlassenen Rechtsverordnungen hinausgehen. Es hat hierbei insbesondere Kriterien, Verfahren und Umfang der freiwilligen Prüfverfahren sowie Anforderungen an die Sachkunde der im Rahmen derartiger Prüfverfahren tätigen Gutachter festzulegen.

(2) Das Bundesministerium wird ermächtigt, durch Rechtsverordnung mit Zustimmung des Bundesrates zur Förderung der tierschutzgerechten Haltung das Inverkehrbringen und das Verwenden serienmäßig hergestellter Stalleinrichtungen zum Halten von Nutztieren von einer Zulassung oder Bauartzulassung abhängig zu machen. In der Rechtsverordnung nach Satz 1 können

1. die näheren Voraussetzungen für die Zulassung oder Bauartzulassung und deren Rücknahme, Widerruf oder Ruhen, ihre Bekanntmachung sowie das Zulassungsverfahren, insbesondere Art, Inhalt und Umfang der vorzulegenden Unterlagen oder beizubringenden Nachweise,
2. die Befristung der Zulassung oder Bauartzulassung,
3. die Folgen einer Aufhebung oder Befristung einer Zulassung oder einer Bauartzulassung im Hinblick auf das weitere Inverkehrbringen oder die weitere Verwendung in Verkehr gebrachter Stalleinrichtungen,

4. die Kennzeichnung der Stalleinrichtungen und das Beifügen von Gebrauchsanleitungen und deren Mindestinhalt zum Zwecke der bestimmungsgemäßen und sachgerechten Verwendung der Stalleinrichtungen,
5. Anforderungen an die bestimmungsgemäße und sachgerechte Verwendung der Stalleinrichtungen,
6. die Anerkennung und die Mitwirkung öffentlich-rechtlicher oder privatrechtlicher Einrichtungen bei der Erteilung der Zulassung oder der Bauartzulassung einschließlich des Verfahrens geregelt werden,
7. die Anerkennung serienmäßig hergestellter Stalleinrichtungen, die ein der Zulassung oder der Bauartzulassung entsprechendes Verfahren in einem anderen Mitgliedstaat, der Türkei oder einem EFTA-Staat, der das EWR-Übereinkommen unterzeichnet hat, durchlaufen haben,

geregelt werden. Im Fall einer Regelung nach Satz 2 Nr. 7 kann die Anerkennung insbesondere davon abhängig gemacht werden, dass die Eigenschaften der serienmäßig hergestellten Stalleinrichtung den Anforderungen einer Rechtsverordnung nach Satz 2 Nr. 1 bis 4 gleichwertig sind.

- (3) Zuständig für die Erteilung der Zulassungen oder Bauartzulassungen ist die Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung. In der Rechtsverordnung nach Absatz 2 Satz 1 ist das Verfahren der Zusammenarbeit der nach Satz 1 zuständigen Behörde mit den für die Überwachung zuständigen Behörden der Länder zu regeln.

(4) Das Bundesministerium wird ermächtigt, durch Rechtsverordnung, die nicht der Zustimmung des Bundesrates bedarf, Aufgaben und Befugnisse der nach Absatz 3 zuständigen Behörde auf eine juristische Person des privaten Rechts ganz oder teilweise zu übertragen. Die Aufgabenübertragung ist nur zulässig, soweit die juristische Person die

notwendige Gewähr für die Erfüllung der Aufgaben nach diesem Gesetz bietet. Eine juristische Person bietet die notwendige Gewähr, wenn

1. die Personen, die nach Gesetz, Satzung oder Gesellschaftsvertrag die Geschäftsführung und Vertretung der juristischen Person ausüben, zuverlässig und fachlich geeignet sind,
2. sie die zur Erfüllung ihrer Aufgaben notwendige Ausstattung und Organisation hat.

Die fachliche Eignung im Sinne des Satzes 3 Nummer 1 ist insbesondere gegeben, wenn die Personen über eine erfolgreich abgeschlossene Berufsausbildung im Bereich der Agrarwissenschaft – Fachrichtung Tierproduktion, der Veterinärmedizin oder der Biologie – Fachrichtung Zoologie – verfügen. Durch Rechtsverordnung nach Satz 1 kann sich das Bundesministerium die Genehmigung der Satzung oder des Gesellschaftsvertrages und deren Änderungen vorbehalten.

(5) Das Bundesministerium wird ermächtigt, durch Rechtsverordnung mit Zustimmung des Bundesrates, soweit es zum Schutz der Tiere erforderlich ist, das Inverkehrbringen und das Verwenden serienmäßig hergestellter beim Schlachten verwendeter Betäubungsgeräte oder Betäubungsanlagen davon abhängig zu machen, dass die Geräte oder Anlagen zugelassen sind oder einer Bauartzulassung entsprechen, sowie die näheren Voraussetzungen für die Erteilung der Zulassung oder Bauartzulassung und das Zulassungsverfahren zu regeln. In der Rechtsverordnung nach Satz 1 können insbesondere Art, Inhalt und Umfang der vorzulegenden Unterlagen oder beizubringenden Nachweise näher bestimmt werden.

(6) Die Absätze 1 und 5 gelten nicht für das Inverkehrbringen zum Zwecke des Verbringens in einen anderen Mitgliedstaat oder der Ausfuhr in ein Drittland.

§ 13b

Die Landesregierungen werden ermächtigt, durch Rechtsverordnung zum Schutz freilebender Katzen bestimmte Gebiete festzulegen, in denen

1. an diesen Katzen festgestellte erhebliche Schmerzen, Leiden oder Schäden auf die hohe Anzahl dieser Tiere in dem jeweiligen Gebiet zurückzuführen sind und

2. durch eine Verminderung der Anzahl dieser Katzen innerhalb des jeweiligen Gebietes deren Schmerzen, Leiden oder Schäden verringert werden können.

In der Rechtsverordnung sind die Gebiete abzugrenzen und die für die Verminderung der Anzahl der freilebenden Katzen erforderlichen Maßnahmen zu treffen. Insbesondere können in der Rechtsverordnung

1. der unkontrollierte freie Auslauf fortpflanzungsfähiger Katzen in dem jeweiligen Gebiet verboten oder beschränkt sowie
2. eine Kennzeichnung und Registrierung der dort gehaltenen Katzen, die unkontrollierten freien Auslauf haben können, vorgeschrieben

werden. Eine Regelung nach Satz 3 Nummer 1 ist nur zulässig, soweit andere Maßnahmen, insbesondere solche mit unmittelbarem Bezug auf die freilebenden Katzen, nicht ausreichen. Die Landesregierungen können ihre Ermächtigung durch Rechtsverordnung auf andere Behörden übertragen.

Zehnter Abschnitt Durchführung des Gesetzes

§ 14

(1) Das Bundesministerium der Finanzen und die von ihm bestimmten Zollstellen wirken bei der Überwachung der Einfuhr und Ausfuhr von Tieren mit. Die genannten Behörden können

1. Tiere sowie deren Beförderungsmittel, Behälter, Lade- und Verpackungsmittel bei der Einfuhr zur Überwachung anhalten,
2. den Verdacht von Verstößen gegen Verbote und Beschränkungen dieses Gesetzes oder der nach diesem Gesetz erlassenen Rechtsverordnungen, der sich bei der Abfertigung ergibt, den zuständigen Behörden mitteilen,

3. in den Fällen der Nummer 2 anordnen, dass die Tiere auf Kosten und Gefahr des Verfügungsberechtigten der zuständigen Behörde vorgeführt werden.

(2) Das Bundesministerium der Finanzen regelt im Einvernehmen mit dem Bundesministerium durch Rechtsverordnung ohne Zustimmung des Bundesrates die Einzelheiten des Verfahrens nach Absatz 1. Es kann dabei insbesondere Pflichten zu Anzeigen, Anmeldungen, Auskünften und zur Leistung von Hilfsdiensten sowie zur Duldung der Einsichtnahme in Geschäftspapiere und sonstige Unterlagen und zur Duldung von Besichtigungen vorsehen.

§ 15

(1) Die Durchführung dieses Gesetzes, der auf Grund dieses Gesetzes erlassenen Rechtsverordnungen und der unmittelbar geltenden Rechtsakte der Europäischen Gemeinschaft oder der Europäischen Union im Anwendungsbereich dieses Gesetzes obliegt, vorbehaltlich des § 13a Abs. 3, auch in Verbindung mit einer Rechtsverordnung nach dessen Absatz 4, den nach Landesrecht zuständigen Behörden. Die nach Landesrecht zuständigen Behörden berufen jeweils eine oder mehrere Kommissionen zur Unterstützung der zuständigen Behörden bei

1. der Entscheidung über die Genehmigung von Versuchsvorhaben und
2. der Bewertung angezeigter Änderungen genehmigter Versuchsvorhaben, soweit dies in einer Rechtsverordnung nach Absatz 4 vorgesehen ist.

Die nach Satz 2 berufenen Kommissionen unterstützen die zuständigen Behörden in den in Artikel 38 Absatz 3 der Richtlinie 2010/63/EU genannten Bereichen.

(2) Die zuständigen Behörden sollen im Rahmen der Durchführung dieses Gesetzes oder der auf Grund dieses Gesetzes erlassenen Rechtsverordnungen den beamteten Tierarzt als Sachverständigen beteiligen.

(3) Im Geschäftsbereich des Bundesministeriums der Verteidigung obliegt die Durchführung dieses Gesetzes, der auf Grund dieses Gesetzes erlassenen Rechtsvorschriften und der unmittelbar geltenden Rechtsakte der Europäischen Gemeinschaft oder der Europäischen Union im Anwendungsbereich dieses Gesetzes den zuständigen Dienststellen der Bundeswehr. Das Bundesministerium der Verteidigung beruft eine Kommission zur Unterstützung der zuständigen Dienststellen bei

1. der Entscheidung über die Genehmigung von Versuchsvorhaben und
2. der Bewertung angezeigter Änderungen genehmigter Versuchsvorhaben, soweit dies in einer Rechtsverordnung nach Absatz 4 vorgesehen ist.

Die nach Satz 2 berufene Kommission unterstützt die zuständigen Dienststellen in den in Artikel 38 Absatz 3 der Richtlinie 2010/63/EU genannten Bereichen.

(4) Das Bundesministerium wird ermächtigt, im Einvernehmen mit dem Bundesministerium für Bildung und Forschung durch Rechtsverordnung mit Zustimmung des Bundesrates das Nähere zu den Kommissionen nach Absatz 1 Satz 2 und Absatz 3 Satz 2 im Hinblick auf

1. deren Zusammensetzung, einschließlich der Sachkunde der Mitglieder,
2. das Verfahren der Berufung der Mitglieder und
3. die Abgabe von Stellungnahmen durch die Kommissionen zu Anträgen auf Genehmigung von Versuchsvorhaben und angezeigten Änderungen genehmigter Versuchsvorhaben sowie das diesbezügliche Verfahren

zu regeln. Rechtsverordnungen, die das Nähere zu der Kommission nach Absatz 3 Satz 2 regeln, bedürfen ferner des Einvernehmens des Bundesministeriums der Verteidigung.

(5) Das Bundesministerium wird ermächtigt, im Einvernehmen mit dem Bundesministerium für Bildung und Forschung durch Rechtsverordnung mit Zustimmung des Bundesrates

vorzusehen, dass die zuständigen Behörden dem Bundesministerium, dem Bundesamt für Verbraucherschutz und Lebensmittelsicherheit oder dem Bundesinstitut für Risikobewertung

1. in Fällen von grundsätzlicher Bedeutung oder
2. in Fällen, in denen dies zur Durchführung des Artikels 43 oder 55 der Richtlinie 2010/63/EU erforderlich ist,

Angaben zu Entscheidungen der zuständigen Behörden über die Genehmigung von Versuchsvorhaben oder zu von den zuständigen Behörden genehmigten Versuchsvorhaben übermitteln, und dabei das Nähere über die Form und den Inhalt sowie das Verfahren der Übermittlung zu regeln. Personenbezogene Daten dürfen nicht übermittelt werden. Die Vorschriften zum Schutz des geistigen Eigentums und zum Schutz von Betriebs- und Geschäftsgeheimnissen bleiben unberührt.

§ 15a

Das Bundesinstitut für Risikobewertung nimmt die Aufgaben nach Artikel 49 der Richtlinie 2010/63/EU wahr. Das Bundesministerium wird ermächtigt, im Einvernehmen mit dem Bundesministerium für Bildung und Forschung durch Rechtsverordnung mit Zustimmung des Bundesrates das Nähere über die Aufgaben nach Artikel 49 der Richtlinie 2010/63/EU, einschließlich der Befugnisse des Bundesinstitutes für Risikobewertung zum Verkehr mit den zuständigen Behörden anderer Mitgliedstaaten und der Europäischen Kommission, soweit dies zur Durchführung von Rechtsakten der Europäischen Union erforderlich ist, zu regeln.

§ 16

(1) Der Aufsicht durch die zuständige Behörde unterliegen

1. Nutztierhaltungen einschließlich Pferdehaltungen,
2. Einrichtungen, in denen Tiere geschlachtet werden,
3. Einrichtungen, in denen
 - a) Wirbeltiere zu den in § 6 Abs. 1 Satz 2 Nr. 4 genannten Zwecken verwendet werden
oder

- b) Wirbeltiere zu wissenschaftlichen Zwecken getötet werden,
- 4. Einrichtungen und Betriebe nach § 11 Abs. 1 Satz 1,
- 5. Einrichtungen und Betriebe,
 - a) die gewerbsmäßig Tiere transportieren,
 - b) in denen Tiere während des Transports ernährt, gepflegt oder untergebracht werden,
- 6. Zirkusbetriebe, die nicht gewerbsmäßig betrieben werden,
- 7. Tierhaltungen, die auf Grund einer nach § 13 Abs. 3 erlassenen Rechtsverordnung einer Genehmigung bedürfen,
- 8. Hersteller, Einführer und Inverkehrbringer von Stalleinrichtungen oder beim Schlachten verwendeter Betäubungsgeräte oder Betäubungsanlagen, soweit diese Personen eine Zulassung oder Bauartzulassung beantragt haben.

Die Einrichtungen nach Satz 1 Nummer 3 und die Einrichtungen und Betriebe nach § 11 Absatz 1 Satz 1 Nummer 1 und 2 werden regelmäßig und in angemessenem Umfang kontrolliert. Die Häufigkeit der Kontrollen wird auf der Grundlage einer Risikoanalyse bestimmt. Bei der Risikoanalyse sind die in Artikel 34 Absatz 2 der Richtlinie 2010/63/EU genannten Aspekte zu beachten. Bei Einrichtungen nach § 11 Absatz 1 Satz 1 Nummer 1, in denen Tiere in Tierversuchen verwendet werden, müssen jährlich mindestens bei einem Drittel dieser Einrichtungen Kontrollen durchgeführt werden. Werden in den Einrichtungen nach Satz 1 Nummer 3 und in den Einrichtungen und Betrieben nach § 11 Absatz 1 Satz 1 Nummer 1 und 2 Primaten gezüchtet, gehalten oder verwendet, so muss die Kontrolle mindestens jährlich erfolgen. Ein angemessener Teil der Kontrollen erfolgt unangekündigt. Die Aufzeichnungen über die Kontrollen und deren Ergebnisse sind ab dem Zeitpunkt der jeweiligen Aufzeichnung mindestens fünf Jahre aufzubewahren.

(1a) Wer nach § 11 Absatz 1 Satz 1 Nummer 4 und 8 Buchstabe d und nach Absatz 1 Nummer 6 Tiere an wechselnden Orten zur Schau stellt, hat jeden Ortswechsel spätestens beim Verlassen des bisherigen Aufenthaltsortes der zuständigen Behörde des beabsichtigten Aufenthaltsortes nach Maßgabe des Satzes 2 anzuzeigen. In der Anzeige sind anzugeben:

- 1. die Art der betroffenen Tiere,
- 2. der Name der für die Tätigkeit verantwortlichen Person,

3. die Räume und Einrichtungen, die für die Tätigkeit bestimmt sind.

(2) Natürliche und juristische Personen und nicht rechtsfähige Personenvereinigungen haben der zuständigen Behörde auf Verlangen die Auskünfte zu erteilen, die zur Durchführung der der Behörde durch dieses Gesetz übertragenen Aufgaben erforderlich sind.

(3) Personen, die von der zuständigen Behörde beauftragt sind, sowie in ihrer Begleitung befindliche Sachverständige der Europäischen Kommission und anderer Mitgliedstaaten dürfen zum Zwecke der Aufsicht über die in Absatz 1 bezeichneten Personen und Einrichtungen und im Rahmen des Absatzes 2

1. Grundstücke, Geschäftsräume, Wirtschaftsgebäude und Transportmittel des Auskunftspflichtigen während der Geschäfts- oder Betriebszeit betreten, besichtigen und dort zur Dokumentation Bildaufzeichnungen, mit Ausnahme von Bildaufzeichnungen von Personen, anfertigen,
2. zur Verhütung dringender Gefahren für die öffentliche Sicherheit und Ordnung
 - a) die in Nummer 1 bezeichneten Grundstücke, Räume, Gebäude und Transportmittel außerhalb der dort genannten Zeiten,
 - b) Wohnräume des Auskunftspflichtigenbetreten, besichtigen sowie zur Dokumentation Bildaufzeichnungen, mit Ausnahme von Bildaufzeichnungen von Personen, anfertigen; das Grundrecht der Unverletzlichkeit der Wohnung (Artikel 13 des Grundgesetzes) wird insoweit eingeschränkt,
3. geschäftliche Unterlagen einsehen,
4. Tiere untersuchen und Proben, insbesondere Blut-, Harn-, Kot- und Futterproben, entnehmen,
5. Verhaltensbeobachtungen an Tieren auch mittels Bild- oder Tonaufzeichnungen durchführen.

Der Auskunftspflichtige hat die mit der Überwachung beauftragten Personen zu unterstützen, ihnen auf Verlangen insbesondere die Grundstücke, Räume, Einrichtungen und Transportmittel zu bezeichnen, Räume, Behältnisse und Transportmittel zu öffnen, bei der Besichtigung und Untersuchung der einzelnen Tiere Hilfestellung zu leisten, die Tiere aus den Transportmitteln zu entladen und die geschäftlichen Unterlagen vorzulegen. Die mit der Überwachung beauftragten Personen sind befugt, Abschriften oder Ablichtungen von

Unterlagen nach Satz 1 Nummer 3 oder Ausdrucke oder Kopien von Datenträgern, auf denen Unterlagen nach Satz 1 Nummer 3 gespeichert sind, anzufertigen oder zu verlangen. Der Auskunftspflichtige hat auf Verlangen der zuständigen Behörde in Wohnräumen gehaltene Tiere vorzuführen, wenn der dringende Verdacht besteht, dass die Tiere nicht artgemäß oder verhaltensgerecht gehalten werden und ihnen dadurch erhebliche Schmerzen, Leiden oder Schäden zugefügt werden und eine Besichtigung der Tierhaltung in Wohnräumen nicht gestattet wird.

(4) Der zur Auskunft Verpflichtete kann die Auskunft auf solche Fragen verweigern, deren Beantwortung ihn selbst oder einen der in § 383 Abs. 1 Nr. 1 bis 3 der Zivilprozessordnung bezeichneten Angehörigen der Gefahr strafgerichtlicher Verfolgung oder eines Verfahrens nach dem Gesetz über Ordnungswidrigkeiten aussetzen würde.

(4a) Wer

1. als Betreiber einer Schlachteinrichtung oder als Gewerbetreibender im Durchschnitt wöchentlich mindestens 50 Großvieheinheiten schlachtet oder

2. Arbeitskräfte bereitstellt, die Schlachttiere zuführen, betäuben oder entbluten, hat der zuständigen Behörde einen weisungsbefugten Verantwortlichen für die Einhaltung der Anforderungen dieses Gesetzes und der auf Grund dieses Gesetzes erlassenen Rechtsverordnungen zu benennen. Wer eine Tierhaltung, eine Einrichtung oder einen Betrieb nach Absatz 1 Nr. 1, 3, 5 oder 6 betreibt oder führt, kann durch die zuständige Behörde im Einzelfall verpflichtet werden, einen weisungsbefugten sachkundigen Verantwortlichen für die Einhaltung der Anforderungen dieses Gesetzes und der darauf beruhenden

Verordnungen zu benennen. Dies gilt nicht für Betriebe, die der Erlaubnispflicht nach § 11 Abs. 1 unterliegen.

(5) Das Bundesministerium wird ermächtigt, durch Rechtsverordnung mit Zustimmung des Bundesrates, soweit es zum Schutz der Tiere erforderlich ist, die Überwachung näher zu regeln. Es kann dabei insbesondere

1. die Durchführung von Untersuchungen einschließlich der Probenahme,
2. die Maßnahmen, die zu ergreifen sind, wenn Tiertransporte diesem Gesetz oder den auf Grund dieses Gesetzes erlassenen Rechtsverordnungen nicht entsprechen,

3. Einzelheiten der Duldungs-, Unterstützungs- und Vorlagepflichten und

4. Pflichten zur Aufzeichnung und zur Aufbewahrung von Unterlagen

regeln. Rechtsverordnungen nach Satz 2 Nummer 4 bedürfen, soweit sich die Regelungen auf Tiere beziehen, die zur Verwendung in Tierversuchen bestimmt sind oder deren Gewebe oder Organe dazu bestimmt sind, zu wissenschaftlichen Zwecken verwendet zu werden, des Einvernehmens des Bundesministeriums für Bildung und Forschung.

(6) Personenbezogene Daten dürfen nur erhoben oder verwendet werden, soweit die Erhebung oder Verwendung zur Erfüllung von Aufgaben erforderlich ist, die der verantwortlichen Stelle nach diesem Gesetz oder nach einer auf Grund dieses Gesetzes erlassenen Rechtsverordnung obliegen. Das Bundesministerium wird ermächtigt, durch Rechtsverordnung mit Zustimmung des Bundesrates die Einzelheiten der Datenerhebung und verwendung zu regeln. Das Bundesministerium wird ferner ermächtigt, durch Rechtsverordnung mit Zustimmung des Bundesrates die Einrichtung und Führung von Registern zu regeln, aus denen die zuständigen Behörden die für die Überwachung von Betrieben nach § 11 Absatz 1 Satz 1 Nummer 8 Buchstabe d mit wechselnden Standorten erforderlichen personenbezogenen Daten automatisiert abrufen können. In den Registern dürfen nur folgende personenbezogene Daten gespeichert werden:

1. Daten zur Identifizierung und Erreichbarkeit des Inhabers der Erlaubnis nach § 11 Absatz 1 Satz 1 Nummer 8 Buchstabe d und der für die Tätigkeit verantwortlichen Person nach Absatz 1a Satz 2 Nummer 2,
2. Daten zur Identifizierung und Erreichbarkeit des Betriebes nach Absatz 1 Satz 1 Nummer 4 in Verbindung mit § 11 Absatz 1 Satz 1 Nummer 8 Buchstabe d und des Inhabers des Betriebes,
3. der Inhalt der Erlaubnis nach § 11 Absatz 1 Satz 1 Nummer 8 Buchstabe d und etwaiger Nebenbestimmungen sowie die Anschrift der erteilenden Behörde,
4. Ergebnisse durchgeführter Kontrollen und Namen der kontrollierenden Personen,
5. auf Grund der Kontrolle erlassene vollziehbare Anordnungen und Maßnahmen des Verwaltungszwangs sowie die Angabe, inwieweit diesen nachgekommen worden ist und
6. die unanfechtbare Ablehnung eines Antrags auf Erteilung, die Rücknahme und der Widerruf einer Erlaubnis nach § 11 Absatz 1 Satz 1 Nummer 8 Buchstabe d.

Im Übrigen bleiben die Verordnung (EU) 2016/679 des Europäischen Parlaments und des Rates vom 27. April 2016 zum Schutz natürlicher Personen bei der Verarbeitung personenbezogener Daten, zum freien Datenverkehr und zur Aufhebung der Richtlinie 95/46/EG (Datenschutz Grundverordnung) (ABl. L 119 vom 4.5.2016, S. 1; L 314 vom 22.11.2016, S. 72; L 127 vom 23.5.2018, S. 2), das Bundesdatenschutzgesetz und die Datenschutzgesetze der Länder in der jeweils geltenden Fassung unberührt.

(6a) Die nach Landesrecht für die Lebensmittelüberwachung, die Tierarzneimittelüberwachung und die für die Erhebung der Daten nach tierseuchenrechtlichen Vorschriften über den Verkehr mit Vieh für die Anzeige und die Registrierung Vieh haltender Betriebe zuständigen Behörden übermitteln der für die Überwachung nach § 15 Absatz 1 Satz 1 zuständigen Behörde auf Ersuchen die zu deren Aufgabenerfüllung erforderlichen Daten.

Die Daten dürfen für die Dauer von drei Jahren aufbewahrt werden. Die Frist beginnt mit Ablauf desjenigen Jahres, in dem die Daten übermittelt worden sind. Nach Ablauf der Frist sind die Daten zu löschen. Fristen zur Aufbewahrung, die sich aus anderen Rechtsvorschriften ergeben, bleiben unberührt.

(7) Bestehen bei der zuständigen Behörde erhebliche Zweifel, ob bei bestimmungsgemäßem Gebrauch serienmäßig hergestellte Aufstallungssysteme und Stalleinrichtungen zum Halten landwirtschaftlicher Nutztiere und beim Schlachten verwendete Betäubungsgeräte und -anlagen den Anforderungen dieses Gesetzes sowie der auf Grund dieses Gesetzes erlassenen Rechtsverordnungen entsprechen, kann dem Hersteller oder Anbieter aufgegeben werden, auf seine Kosten eine gutachterliche Stellungnahme einer einvernehmlich zu benennenden unabhängigen Sachverständigenstelle oder Person beizubringen, soweit er nicht auf den erfolgreichen Abschluss einer freiwilligen Prüfung nach Maßgabe einer nach § 13a Abs. 1 erlassenen Rechtsverordnung verweisen kann. Satz 1 gilt nicht, soweit Stalleinrichtungen auf Grund einer Rechtsverordnung nach § 13a Abs. 2 oder Betäubungsgeräte oder Betäubungsanlagen auf Grund einer Rechtsverordnung nach § 13a Abs. 5 zugelassen oder bauartzugelassen sind.

§ 16a

(1) Die zuständige Behörde trifft die zur Beseitigung festgestellter Verstöße und die zur Verhütung künftiger

Verstöße notwendigen Anordnungen. Sie kann insbesondere

1. im Einzelfall die zur Erfüllung der Anforderungen des § 2 erforderlichen Maßnahmen anordnen,
2. ein Tier, das nach dem Gutachten des beamteten Tierarztes mangels Erfüllung der Anforderungen des § 2 erheblich vernachlässigt ist oder schwerwiegende Verhaltensstörungen aufzeigt, dem Halter fortnehmen und so lange auf dessen Kosten anderweitig pfleglich unterbringen, bis eine den Anforderungen des § 2 entsprechende Haltung des Tieres durch den Halter sichergestellt ist; ist eine anderweitige Unterbringung des Tieres nicht möglich oder ist nach Fristsetzung durch die zuständige Behörde eine den Anforderungen des § 2 entsprechende Haltung durch den Halter nicht sicherzustellen, kann die Behörde das Tier veräußern; die Behörde kann das Tier auf Kosten des Halters unter Vermeidung von Schmerzen töten lassen, wenn die Veräußerung des Tieres aus rechtlichen oder tatsächlichen Gründen nicht möglich ist oder das Tier nach dem Urteil des beamteten Tierarztes nur unter nicht behebbaren erheblichen Schmerzen, Leiden oder Schäden weiterleben kann,
3. demjenigen, der den Vorschriften des § 2, einer Anordnung nach Nummer 1 oder einer Rechtsverordnung nach § 2a wiederholt oder grob zuwidergehandelt und dadurch den von ihm gehaltenen oder betreuten Tieren erhebliche oder länger anhaltende Schmerzen oder Leiden oder erhebliche Schäden zugefügt hat, das Halten oder Betreuen von Tieren einer bestimmten oder jeder Art untersagen oder es von der Erlangung eines entsprechenden Sachkundenachweises abhängig machen, wenn Tatsachen die Annahme rechtfertigen, dass er weiterhin derartige Zuwiderhandlungen begehen wird; auf Antrag ist ihm das Halten oder Betreuen von Tieren wieder zu gestatten, wenn der Grund für die Annahme weiterer Zuwiderhandlungen entfallen ist,
4. die Einstellung von Tierversuchen anordnen, die ohne die erforderliche Genehmigung oder entgegen einem tierschutzrechtlichen Verbot durchgeführt werden.

(2) Die zuständige Behörde untersagt die Durchführung eines nach § 8a Absatz 3 oder eines auf Grund einer Rechtsverordnung nach § 8a Absatz 4 anzuzeigenden Versuchsvorhabens oder die Vornahme einer auf Grund einer Rechtsverordnung nach § 8 Absatz 3 Nummer 4 oder § 8a Absatz 5 Nummer 4 anzuzeigenden Änderung eines Versuchsvorhabens, soweit die Einhaltung der für die Durchführung von Tierversuchen geltenden Vorschriften dieses Gesetzes und der auf Grund dieses Gesetzes erlassenen Rechtsverordnungen nicht sichergestellt ist und diesem Mangel nicht innerhalb einer von der zuständigen Behörde gesetzten Frist abgeholfen worden ist.

- (3) Die zuständige Behörde trifft die erforderlichen Anordnungen um sicherzustellen, dass
1. die Anordnung der Einstellung von Tierversuchen, die Untersagung der Durchführung von Versuchsvorhaben oder der Widerruf oder die Rücknahme der Genehmigung eines Versuchsvorhabens keine nachteiligen Auswirkungen auf das Wohlergehen der Tiere hat, die in den Tierversuchen oder Versuchsvorhaben verwendet werden oder verwendet werden sollen, und
 2. die Untersagung der Ausübung einer Tätigkeit nach § 11 Absatz 1 Satz 1 Nummer 1 oder die Rücknahme oder der Widerruf einer Erlaubnis nach § 11 Absatz 1 Satz 1 Nummer 1 keine negativen Auswirkungen auf das Wohlergehen der Tiere hat, die in den der jeweiligen Tätigkeit dienenden Betrieben oder Einrichtungen gehalten werden.

§ 16b

- (1) Das Bundesministerium beruft eine Tierschutzkommission zu seiner Unterstützung in Fragen des Tierschutzes. Vor dem Erlass von Rechtsverordnungen und allgemeinen Verwaltungsvorschriften nach diesem Gesetz hat das Bundesministerium die Tierschutzkommission anzuhören.
- (2) Das Bundesministerium wird ermächtigt, durch Rechtsverordnung ohne Zustimmung des Bundesrates das Nähere über Zusammensetzung, Berufung der Mitglieder, Aufgaben und Geschäftsführung der Tierschutzkommission zu regeln.

§ 16c

Das Bundesministerium wird ermächtigt, durch Rechtsverordnung mit Zustimmung des Bundesrates

1. Personen, Einrichtungen und Betriebe, die Tierversuche an Wirbeltieren oder Kopffüßern durchführen oder die Wirbeltiere zu den in § 4 Absatz 3 genannten Zwecken töten, sowie Einrichtungen und Betriebe, in denen Wirbeltiere oder Kopffüßer für die genannten Zwecke gezüchtet oder zur Abgabe an Dritte gehalten werden, zu verpflichten, der zuständigen Behörde in bestimmten, regelmäßigen Zeitabständen zu melden:
 - a) die Art, Herkunft und Zahl der in den Tierversuchen verwendeten Tiere,
 - b) den Zweck und die Art der Tierversuche oder der sonstigen Verwendungen einschließlich des Schweregrades nach Artikel 15 Absatz 1 der Richtlinie 2010/63/EU und
 - c) die Art, Herkunft und Zahl der Tiere, einschließlich genetisch veränderter Tiere, die
 - aa) zur Verwendung in Tierversuchen nach § 7 Absatz 2 oder für wissenschaftliche Untersuchungen nach § 4 Absatz 3 gezüchtet und getötet worden sind und
 - bb) nicht in solchen Tierversuchen oder für solche wissenschaftlichen Untersuchungen verwendet worden sind, und
2. das Verfahren für die Meldungen nach Nummer 1 sowie deren Übermittlung von den zuständigen Behörden an das Bundesministerium oder das Bundesinstitut für Risikobewertung zu regeln.

§ 16d

Das Bundesministerium erläßt mit Zustimmung des Bundesrates die allgemeinen Verwaltungsvorschriften, die zur Durchführung dieses Gesetzes und der auf Grund dieses Gesetzes erlassenen Rechtsverordnungen erforderlich sind.

§ 16e

Die Bundesregierung erstattet dem Deutschen Bundestag alle vier Jahre einen Bericht über den Stand der Entwicklung des Tierschutzes.

§ 16f

- (1) Die zuständigen Behörden

1. erteilen der zuständigen Behörde eines anderen Mitgliedstaates auf begründetes Ersuchen Auskünfte und übermitteln die erforderlichen Schriftstücke, um ihr die Überwachung der Einhaltung tierschutzrechtlicher Vorschriften zu ermöglichen,
 2. überprüfen die von der ersuchenden Behörde mitgeteilten Sachverhalte und teilen ihr das Ergebnis der Prüfung mit.
- (2) Die zuständigen Behörden erteilen der zuständigen Behörde eines anderen Mitgliedstaates unter Beifügung der erforderlichen Schriftstücke Auskünfte, die für die Überwachung in diesem Mitgliedstaat erforderlich sind, insbesondere bei Verstößen oder Verdacht auf Verstöße gegen tierschutzrechtliche Vorschriften.
- (3) Die zuständigen Behörden können, soweit dies zum Schutz der Tiere erforderlich oder durch Rechtsakte der Europäischen Gemeinschaft oder der Europäischen Union vorgeschrieben ist, Daten, die sie im Rahmen der Überwachung gewonnen haben, den zuständigen Behörden anderer Länder und anderer Mitgliedstaaten, dem Bundesministerium, dem Bundesamt für Verbraucherschutz und Lebensmittelsicherheit und der Kommission der Europäischen Gemeinschaft oder der Europäischen Union mitteilen.

§ 16g

- (1) Der Verkehr mit den zuständigen Behörden anderer Mitgliedstaaten und der Europäischen Kommission obliegt dem Bundesministerium. Es kann diese Befugnis durch Rechtsverordnung ohne Zustimmung des Bundesrates auf das Bundesamt für Verbraucherschutz und Lebensmittelsicherheit und durch Rechtsverordnung mit Zustimmung des Bundesrates auf die zuständigen obersten Landesbehörden übertragen. Ferner kann es im Einzelfall im Benehmen mit der zuständigen obersten Landesbehörde dieser die Befugnis übertragen. Die obersten Landesbehörden können die Befugnis nach den Sätzen 2 und 3 auf andere Behörden übertragen.
- (2) Abweichend von Absatz 1 Satz 1 obliegt im Falle des Artikels 47 Absatz 5 der Richtlinie 2010/63/EU der Verkehr mit den zuständigen Behörden anderer Mitgliedstaaten und der Europäischen Kommission dem Bundesinstitut für Risikobewertung, soweit sich das Bundesministerium im Einzelfall nicht etwas anderes vorbehält.

§ 16h

Die §§ 16f und 16g gelten entsprechend für Staaten, die - ohne Mitgliedstaaten zu sein - Vertragsstaaten des Abkommens über den Europäischen Wirtschaftsraum sind.

§ 16i

- (1) Ist eine von der zuständigen Behörde getroffene Maßnahme, die sich auf die Durchführung von Tiertransporten aus anderen Mitgliedstaaten bezieht, zwischen ihr und dem Verfügungsberechtigten streitig, so können beide Parteien einvernehmlich den Streit durch den Schiedsspruch eines Sachverständigen schlichten lassen. Die Streitigkeit ist binnen eines Monats nach Bekanntgabe der Maßnahme einem Sachverständigen zu unterbreiten, der in einem von der Europäischen Kommission aufgestellten Verzeichnis aufgeführt ist. Der Sachverständige hat das Gutachten binnen 72 Stunden zu erstatten.
- (2) Auf den Schiedsvertrag und das schiedsgerichtliche Verfahren finden die Vorschriften der §§ 1025 bis 1065 der Zivilprozessordnung entsprechende Anwendung. Gericht im Sinne des § 1062 der Zivilprozessordnung ist das zuständige Verwaltungsgericht, Gericht im Sinne des § 1065 der Zivilprozessordnung das zuständige Obergerverwaltungsgericht. Abweichend von § 1059 Abs. 3 Satz 1 der Zivilprozessordnung muss der Aufhebungsantrag innerhalb eines Monats bei Gericht eingereicht werden.

§ 16j

Verwaltungsverfahren nach diesem Gesetz können in den Ländern über eine einheitliche Stelle abgewickelt werden.

3. Μεταφραστικός Σχολιασμός

3.1 Εισαγωγή

Η κακοποίηση των ζώων αποτελεί ένα καθημερινό φαινόμενο, το οποίο τα τελευταία χρόνια έχει πάρει αρκετά μεγάλες διαστάσεις και έχει οδηγήσει στη διαφορετική αντιμετώπιση των παραβατών, τόσο από τη νομοθεσία όσο και από την κοινωνία. Η κακοποίηση των ζώων διακρίνεται σε δύο μορφές, την παθητική και την ενεργητική. Η παθητική κακοποίηση περιλαμβάνει πράξεις όπως τη συνεχή έκθεση του ζώου σε εξαιρετικά δύσκολες καιρικές συνθήκες (βροχή, καύσωνα, χιόνι κτλ.), τη διαβίωση του ζώου σε μπαλκόνια ή ταρατσες σπιτιών, την κακή διατροφή του ζώου είτε αυτή περιλαμβάνει την κατανάλωση μολυσμένου ή ακατάλληλου φαγητού και νερού είτε ακόμα και την άρνηση προσφοράς νερού και φαγητού. Επιπλέον, σε αυτήν την κατηγορία εντάσσονται και συμπεριφορές όπως το δέσιμο του ζώου με αλυσίδες. Η ενεργητική κακοποίηση ζώων χαρακτηρίζεται από πράξεις όπως ο ξυλοδαρμός, ο πυροβολισμός, ο βασανισμός, η δηλητηρίαση, ο πνιγμός ακόμα και η κτηνοβασία. Όλες αυτές οι πράξεις, είτε παθητικές είτε ενεργητικές, αναφέρονται και ορίζονται με τον νόμο 4830/2021 της ελληνικής νομοθεσίας.

Σύμφωνα με στατιστικά της Ελληνικής Αστυνομίας, το πρώτο τρίμηνο του 2023 έγιναν συλλήψεις 92 ανδρών και 13 γυναικών, ενώ οι κατηγορίες κακοποίησης αφορούσαν σε 34 περιπτώσεις ενεργητική κακοποίηση και σε 71 παθητική. Ενδιαφέρον είναι πως το ηλικιακό πλαίσιο με τις περισσότερες συλλήψεις είναι από 18 έως 45 ετών, με 52 συλλήψεις. Σε ακόλουθη ανακοίνωση της, η ΕΛ.ΑΣ. ανέφερε πως στο πρώτο τετράμηνο του 2023 σχηματίστηκαν 705 δικογραφίες, συνελήφθησαν 138 άτομα και επιβλήθηκαν 659 πρόστιμα συνολικού ποσού 3.317.800 ευρώ. Γενικά, φαίνεται μια αρκετά μεγάλη αύξηση των περιστατικών κακοποίησης ζώων στην Ελλάδα, αν αναλογιστεί κανείς πως το 2017 υπήρξαν 2.971 καταγγελίες, το 2018 3.734, το 2019 3.929 και το 2020 4.303.

Όσον αφορά τη Γερμανία, παρατηρείται ένα σοβαρό πρόβλημα με την κακοποίηση των ζώων, ιδιαίτερα στον τομέα της διενέργειας πειραμάτων. Το 2021, σύμφωνα με στατιστικά της PETA.de κακοποιήθηκαν 2.503.682 ζώα σε πειράματα, που είναι ουσιαστικά ίδιος αριθμός με το 2020 (2.533.664). Ο αριθμός αυτός περιλαμβάνει αρκετά είδη ζώων, όπως σκύλους, γάτες, πρωτεύοντα, ψάρια και πτηνά. Βέβαια, από το 2017 μέχρι και το 2021 παρατηρείται μια μικρή μείωση του αριθμού των ζώων. Συγκεκριμένα, το 2017 τα κακομεταχειρισμένα ζώα ήταν 2.807.297, το 2018 2.825.066 και το 2019 2.902.348.

Στο απόσπασμα του νόμου που μεταφράστηκε στη παρούσα εργασία, αναφέρονται και μέτρα για τη διενέργεια τέτοιων πειραμάτων καθώς και όλες οι υποχρεώσεις για την διατήρηση και ανατροφή ζώων για τέτοιους σκοπούς.

3.2 Ανάλυση κειμένου-πηγή

Στην παρούσα εργασία, όπως προαναφέρθηκε, το κείμενο που χρησιμοποιήθηκε αποτελεί απόσπασμα του νόμου περί της προστασίας των ζώων της Γερμανίας. Αξίζει να σημειωθεί ότι η κειμενική λειτουργία και το ύφος παραμένουν ίδια σε όλο το κείμενο, για αυτό και το συγκεκριμένο απόσπασμα θεωρείται αντιπροσωπευτικό του ευρύτερου κειμενικού συνόλου. Κατά τη μεταφραστική διαδικασία, έγινε, αρχικά, προσδιορισμός του κειμενικού είδους με βάση το γλωσσικό μοντέλο του Γερμανού γλωσσολόγου Καρλ Μπίλερ (Karl Bühler) ως προς την επικοινωνιακή λειτουργία του γλωσσικού σημείου και με βάση την κατάταξη της Καταρίνα Ράις (Katharina Reiß) ως προς τη λειτουργικότητά τους (Seel, 2015: 34).

3.2.1 Κειμενική Τυπολογία

Αφετηρία για την ανάλυση οποιουδήποτε κειμένου αποτελεί η κειμενική τυπολογία του. Για τον προσδιορισμό της κειμενικής τυπολογίας θα χρησιμοποιηθεί η θεωρία της Καταρίνα Ράις (Katharina Reiss). Σύμφωνα με την Ράις υπάρχουν δυο τρόποι κατηγοριοποίησης κειμένων και κάθε ένας οδηγεί σε διαφορετική έννοια. Πιο συγκεκριμένα γίνεται η διάκριση σε κειμενικό είδος και κειμενικό τύπο. Για τον χαρακτηρισμό του κειμενικού είδους γίνεται εστίαση στα γλωσσικά χαρακτηριστικά και στις επικοινωνιακές συμβάσεις ενώ για τον κειμενικό τύπο στην επικοινωνιακή λειτουργία του κειμένου (πληροφοριακή, εκφραστική ή προτρεπτική). Η τυπολογία των κείμενων, σύμφωνα, με τη Ράις βοηθά τον μεταφραστή να ιεραρχήσει τα επίπεδα ισοδυναμίας που πρέπει να υιοθετήσει, στο πλαίσιο ενός συγκεκριμένου μεταφραστικού σκοπού (Nord, 2014:91).

Όσον αφορά την ερμηνεία της κειμενικής τυπολογίας, η Ράις χρησιμοποιεί και βασίζεται στις λειτουργίες της γλώσσας. Χρησιμοποιεί το μοντέλο του Γερμανού γλωσσολόγου Καρλ Μπίλερ (Karl Bühler), ο οποίος υποστηρίζει την ύπαρξη τριών λειτουργιών της γλώσσας, την αναφορική, την εκφραστική και την κλητική. Στο μοντέλο αυτό θα προστεθεί από τον Ρόμαν Γιακόμπσον (Roman Jakobson) και μια τέταρτη λειτουργία, η φατική. Κάθε μια από αυτές τις κατηγορίες διαιρούνται και σε υποκατηγορίες (Nord, ό.π.:97-98).

3.2.2 Κειμενικό Είδος

Το κείμενο-πηγή (ΚΠ) της παρούσας μελέτης ανήκει στα γραπτά κείμενα, και συγκεκριμένα στα νομικά ειδικά κείμενα. Κατηγοριοποιείται ως ειδικό κείμενο επειδή υπάρχει εξειδικευμένη και ειδική ορολογία και υφολογία, την οποία ο μεταφραστής πρέπει να γνωρίζει για την ορθή μετάφρασή του.

3.2.3 Κειμενικός Τύπος και Λειτουργίες

Τα νομικά κείμενα επιτελούν κατά το πλείστον την αναφορική λειτουργία, καθώς στόχος τους είναι να πληροφορήσουν τον δέκτη για τις επιταγές του νόμου και το περιθώριο δράσης που έχει ο πολίτης. Σύμφωνα με τη Ράις η αναφορική λειτουργία επιτυγχάνεται όταν το κείμενο αναφέρεται σε αντικείμενα και φαινόμενα του πραγματικού ή του φανταστικού κόσμου (Nord, ό.π.:98). Κύρια λειτουργία των πληροφοριακών κειμένων είναι η πληροφόρηση του αναγνώστη για αντικείμενα του πραγματικού κόσμου (Nord, 2014:91-92). Και το ΚΠ και το κείμενο-στόχος (ΚΣ) έχουν αυτή τη λειτουργία. Συγκεκριμένα, το ΚΠ ενημερώνει τους πολίτες της Γερμανίας για τις υποχρεώσεις και τις ευθύνες του, ενώ το ΚΣ ενημερώνει τους αναγνώστες του για τη νομική κατάσταση περί της προστασίας των ζώων στη Γερμανία. Ωστόσο, στο ΚΠ γίνεται αναφορά σε διατάξεις, θεσμικά όργανα και συνθήκες που αφορούν το γερμανικό αναγνωστικό κοινό και μπορεί να είναι άγνωστα στο ελληνικό. Για αυτό τον λόγο κρίθηκε αναγκαίο να γίνουν ενδοκειμενικά διευκρινιστικά σχόλια στο ΚΣ, προκειμένου να είναι αποδεκτό από τον δέκτη.

3.2.4 Σκοπός ΚΠ

Ο σκοπός του ΚΠ, όπως αναφέρθηκε και στην προηγούμενη παράγραφο, είναι η ενημέρωση των Γερμανών πολιτών για τις υποχρεώσεις και ευθύνες τους όσον αφορά τα ζώα, την ευζωία και την προστασία τους. Περαιτέρω σκοπός του ΚΠ, εφόσον αυτό αποτελεί νόμο του κράτους της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, είναι η παρουσίαση των υποχρεώσεων και των ευθυνών, καθώς στο κείμενο γίνεται αναφορά και στις ποινές που επιβάλλονται σε περίπτωση μη τήρησής τους. Λόγω της αυστηρότητας τους σκοπού, στο ΚΠ χρησιμοποιείται ειδική ορολογία, ενώ το ύφος παραμένει σε όλο το κείμενο αυστηρό, όπως διαφαίνεται από τη σύνταξη και τις λεξιλογικές επιλογές. Καθώς, ο σκοπός του ΚΣ παραμένει ίδιος, κατά τη

μεταφραστική διαδικασία διατηρήθηκαν το ειδικό λεξιλόγιο και οι μορφοσυντακτικές επιλογές του πρωτοτύπου, προσαρμοσμένες ωστόσο στις γλωσσικές και πολιτισμικές νόρμες της ΓΣ.

3.3 Πακέτο μεταφραστικών οδηγιών και σύγκριση του ΚΣ με ΚΠ

Έχοντας ολοκληρώσει την ανάλυση του ΚΠ, πρέπει να γίνει και αναφορά στις μεταφραστικές οδηγίες που θα καθορίσουν την λειτουργία του ΚΣ. Το ΚΠ και το ΚΣ έχουν διαφορετικό κοινό και, ως εκ τούτου, πρέπει να ληφθούν υπόψιν οι γνώσεις των αναγνωστών του ΚΣ, δηλαδή των Ελλήνων. Έτσι λοιπόν πρέπει να γίνει μια σύντομη σύγκριση του ΚΠ με το ΚΣ.

Αρχικά, σχετικά με τις λειτουργίες και τον κειμενικό τύπο, δεν παρατηρούνται αλλαγές. Εφόσον και το κείμενο-στόχος θα αποτελέσει ένα ειδικό νομικό κείμενο, πρέπει να διατηρήσει το κύρος του πρωτοτύπου καθώς και τις λειτουργίες του. Η αναφορική και η πληροφοριακή λειτουργία θα είναι παρούσες στο ΚΣ αλλά η πληροφοριακή λειτουργία θα είναι κυρίαρχη. Το ελληνικό κοινό δεν έχει τις απαραίτητες γνώσεις του γερμανικού πολιτισμού με αποτέλεσμα να παρουσιάζεται το πρόβλημα που σχετίζεται με την αναφορική λειτουργία. Το πρόβλημα αυτό, εμφανίζεται όταν ο αναγνώστης του ΚΠ και ο αναγνώστης του ΚΣ δεν έχουν το ίδιο εύρος προηγούμενων γνώσεων σχετικά με τις αναφορές του κειμένου. Για αυτόν τον λόγο, η πληροφοριακή λειτουργία του κειμένου θα είναι η κύρια λειτουργία του.

Το ύφος θα παραμείνει ακριβώς το ίδιο με το ΚΠ, το επίπεδο χρήσης θα είναι φροντισμένο σύμφωνα με τον Tatilon (1986) και επίσημο σύμφωνα με τον Newmark (1988). Το κριτήριο της δυσκολίας της σύνταξης και πρόσληψης του λόγου θα παραμείνει τεχνικό και το κριτήριο της συγκινησιακής φόρτισης του λόγου θα παραμείνει ρεαλιστικό.

Ο σκοπός του ΚΣ είναι η πληροφόρηση του ελληνικού κοινού σχετικά με ορισμένους από τους νόμους της Γερμανίας για την προστασία των ζώων. Για να επιτευχθεί αυτό, το ΚΣ ακολουθεί τις πολιτισμικές συμβάσεις του ελληνικού λαού και δίνει τις απαραίτητες εξηγήσεις, όπου αυτό κρίνεται αναγκαίο. Βέβαια, περαιτέρω εξηγήσεις για ορισμένες μεταφραστικές επιλογές θα δοθούν παρακάτω, κατά την ανάλυση των μεταφραστικών προβλημάτων. Το μέσο μετάδοσης του ΚΣ αποτελεί το γραπτό κείμενο και ο χρόνος πρόσληψης είναι ο χρόνος κατά τον οποίο θα γίνει η ανάγνωση από τους Έλληνες αναγνώστες.

3.4 Μεταφραστικά προβλήματα

Όπως προαναφέρθηκε, η εργασία αυτή ακολουθεί το πρότυπο της Nord, η οποία υποστηρίζει την «κατά κατιούσα σειρά» όσον αφορά την επίλυση προβλημάτων και έχει χωρίσει τα μεταφραστικά προβλήματα σε κατηγορίες. Συγκεκριμένα, αναφέρει τέσσερις κατηγορίες προβλημάτων, τα πραγματολογικά, τα πολιτισμικά, τα γλωσσικά και τέλος τα ιδιάζοντα. Η κατιούσα σειρά, που αναφέρει, σχετίζεται με τη σειρά επίλυσης των προβλημάτων. Αρχικά επιλύονται τα πραγματολογικά προβλήματα, μετά τα πολιτισμικά και στο τέλος τα γλωσσικά (Nord, 2014: 154). Η Nord αναφέρει και τους ορισμούς των προβλημάτων αυτών. Συγκεκριμένα, τα πραγματολογικά προβλήματα δημιουργούνται από τις διαφορές στις περιστάσεις του ΚΠ και του ΚΣ (Nord, 2014: 148), τα πολιτισμικά προβλήματα από τις διαφορές στις νόρμες και τις συμβάσεις του ΚΠ και του ΚΣ (Nord, 2014: 149) ενώ τα γλωσσικά προβλήματα δημιουργούνται από διαφορές στη δομή του λεξιλογίου και τη σύνταξη του ΚΣ (Nord, 2014: 150). Τέλος, η τέταρτη κατηγορία προβλημάτων, τα ιδιάζοντα, δημιουργούνται από μοναδικά για το ΚΠ προβλήματα τα οποία δεν έχουν μια γενικευμένη λύση και απαιτούν την δημιουργική σκέψη του μεταφραστή (Nord, 2014: 152).

3.4.1 Πραγματολογικά προβλήματα

Το πρώτο ζήτημα που αξίζει να αναφερθεί είναι η διαφορά στους δέκτες του ΚΠ και του ΚΣ. Οι δέκτες του ΚΠ είναι οι Γερμανοί πολίτες, οι οποίοι επηρεάζονται άμεσα από τα περιεχόμενα του κειμένου, δηλαδή του νομού περί την προστασία των ζώων, ενώ οι δέκτες του ΚΣ είναι οι Έλληνες πολίτες, ο οποίοι ενδιαφέρονται έμμεσα για το κείμενο, καθώς αυτό αποσκοπεί μόνο στην πληροφόρησή τους.

Ένα δεύτερο πρόβλημα που παρατηρείται στο κείμενο, είναι ότι απεικονίζει δύο διαφορετικές πραγματικότητες. Το ΚΠ αναφέρεται σε μέτρα για την χρήση ζώων ως πειραματόζωα. Στην Γερμανία το φαινόμενο αυτό είναι αρκετά πιο διαδεδομένο από ότι στην Ελλάδα, κάτι που είναι εμφανές και από την δράση ορισμένων οργανισμών, όπως η PETA, της οποίας τα στατιστικά χρησιμοποιήθηκαν στην εισαγωγή του μεταφραστικού σχολιασμού. Στην Ελλάδα, αν και γίνονται πειράματα με ζώα, είναι αρκετά περιορισμένα σε σχέση με τη Γερμανία.

Όσον αφορά τις διαφορετικές πραγματικότητες, αξίζει να σημειωθεί και η διαφορετική δομή των κρατών των ΚΠ και ΚΣ. Η Γερμανία, αποτελεί μια Ομοσπονδία και αποτελείται από

κρατίδια, ενώ η Ελλάδα αποτελεί ένα ενιαίο κράτος. Στο ΚΠ γίνονται ορισμένες αναφορές επί του ζητήματος, που θα αναλυθούν παρακάτω.

Παραδείγματα πραγματολογικών μεταφραστικών προβλημάτων, αποτελούν οι λέξεις «Landesregierungen» και «Landesrecht». Όπως προαναφέρθηκε, η Γερμανία αποτελείται από Κρατίδια και κάθε κρατίδιο έχει τη δική του κυβέρνηση και το δικό του «δίκαιο». Αυτές οι νοοτροπίες εφαρμόζονται και στις δυο λέξεις. Η πρώτη μεταφράστηκε ως «*κυβερνήσεις των εκάστοτε κρατιδίων*» ενώ η δεύτερη μεταφράστηκε ως «*νομοθεσίας περί ομόσπονδου κράτους*». Και οι δυο μεταφράσεις δηλώνουν ξεκάθαρα τη δομή της Γερμανίας.

3.4.2 Πολιτισμικά προβλήματα

Όσον αφορά τα πολιτισμικά προβλήματα, υπάρχει μια πληθώρα που πρέπει να αναφερθούν και να αναλυθούν περαιτέρω. Αρχικά, στο ΚΠ γίνονται αρκετές αναφορές σε νόμους της Γερμανίας, οι οποίοι είναι άγνωστοι στο ελληνικό κοινό. Τέτοια παραδείγματα αποτελούν τα κάτωθι: «Jagdrechts», «Naturschutzrechts», «Pflanzenschutzrechts», «Seuchenrechts», «Bundesdatenschutzgesetz», «Datenschutzgesetze». Για την απόδοσή τους, έγινε μετάφραση στα ελληνικά και προστέθηκαν επεξηγήσεις με την γερμανική απόδοση, ώστε να είναι δυνατή η αναζήτηση περαιτέρω πληροφοριών από τον αναγνώστη. Μοναδική εξαίρεση αποτελεί ο τελευταίος όρος, καθώς αναφέρεται σε ένα σύνολο νόμων περί προστασίας δεδομένων

Επιπλέον, στο κείμενο γίνονται συνεχείς αναφορές σε Ομοσπονδιακά Υπουργεία, τα οποία φυσικά είναι και αυτά άγνωστα στον αναγνώστη του ΚΣ. Αντίθετα με τους νόμους, τα υπουργεία αυτά είναι κοινά με αυτά που υπάρχουν στην Ελλάδα και αποδοθήκαν, έτσι, στην ελληνική. Παραδείγματα αποτελούν τα κάτωθι: «Bundesministerium für Wirtschaft und Energie», «Bundesministerium für Umwelt, Naturschutz und nukleare Sicherheit», «Bundesministerium der Finanzen», «Bundesministeriums der Verteidigung», «Bundesministerium für Bildung und Forschung» καθώς και άλλα. Η μετάφραση των παραπάνω όρων έγινε ως εξής : «Ομοσπονδιακό Υπουργείο Οικονομίας και Ενέργειας», «Ομοσπονδιακό Υπουργείο Περιβάλλοντος Προστασίας της Φύσεως και Πυρηνικής Ασφάλειας», «Ομοσπονδιακό Υπουργείο Οικονομικών» και «Ομοσπονδιακού Υπουργείου Άμυνας»

Επιπλέον, γίνονται αναφορές και σε οδηγίες της ΕΕ. Οι οδηγίες αυτές αποτελούν μια ιδιαίτερη κατηγορία στο κείμενο, καθώς ορισμένες φορές αναφέρονται με την μορφή «Richtlinie

2010/63/EU», ενώ άλλες φορές εμφανίζονται με την παραπάνω μορφή συμπληρώνοντας όμως και την ονομασία της οδηγίας, π.Χ. «die Verordnung (EU) 2016/679 des Europäischen Parlaments ...und zur Aufhebung der Richtlinie 95/46/EG». Και στις δύο περιπτώσεις, αποφασίστηκε να αποδοθούν στα ελληνικά και να μην προστεθούν ΣτΜ, καθώς η αναζήτηση για περαιτέρω πληροφορίες στον τομέα αυτό είναι εφικτή και από την ελληνική απόδοση. Η απόδοση δηλαδή έγινε ως εξής : «της οδηγίας 2010/63/ΕΕ» και «ο κανονισμός (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου».

Τελευταίο πολιτισμικό πρόβλημα, που πρέπει να αναφερθεί είναι ο τρόπος διατύπωσης παραγράφων. Σε αρκετά σημεία χρησιμοποιείται ο τύπος «§ 6 Abs. 1 Satz 2 Nr. 4». Σε κάθε τέτοια περίπτωση χρησιμοποιήθηκαν τα ελληνικά δεδομένα για τέτοιου είδους αναφορές «άρθρο 6 παράγραφος 1 πρόταση 2 σημείο 4», ορισμένες φορές χρησιμοποιήθηκαν και συντομογραφίες.

3.4.3 Γλωσσικά προβλήματα

Όσον αφορά τα γλωσσικά προβλήματα, πρώτο ζήτημα που πρέπει να εξεταστεί, είναι η χρήση σύνθετων λέξεων στο ΚΠ. Ορισμένα παραδείγματα αποτελούν οι λέξεις «Bauartzulassung», «Gebrauchsanleitungen», «Stalleinrichtungen». Τα γερμανικά, φυσικά, είναι μια γλώσσα που κύριο χαρακτηριστικό της είναι η χρήση τέτοιων σύνθετων λέξεων. Αντιθέτως όμως αυτό δεν καθίσταται εφικτό στα ελληνικά. Επομένως, η απόδοση των σύνθετων λέξεων έχει γίνει περιφραστικά. Συγκεκριμένα, όσον αφορά τα παραπάνω παραδείγματα, η απόδοση του έγινε ως εξής, «άδεια δόμησης», «οδηγιών χρήσης» και «εξοπλισμού στέγασης». Έγινε, δηλαδή, χρήση γενικής για την απόδοση αυτών των όρων, καθώς η Ελληνική δεν διαθέτει σύνθετες λέξεις με την ίδια σημασία.

Επιπλέον, στο ΚΠ υπάρχουν ορισμένες συντομογραφίες οι οποίες πρέπει να αναφερθούν σε αυτό το σημείο καθώς είναι μέρος των γλωσσικών προβλημάτων. Οι συντομογραφίες αυτές είναι οι «ΕΦΤΑ» και «ΕWR». Και οι δυο συντομογραφίες αποδοθήκαν με την ελληνική τους συντομογραφία «ΕΖΕΣ» και «ΕΟΧ». Όντας όροι της Ευρωπαϊκής Ένωσης και γνωστοί στο ελληνικό κοινό δεν χρησιμοποιήθηκαν ΣτΜ.

Τέλος, σε ορισμένα κομμάτια του κειμένου έγινε αλλαγή της σύνταξης για να γίνει κατανοητό στο ελληνικό κοινό. Τέτοιο παράδειγμα αποτελεί: «Die Durchführung dieses Gesetzes, der auf Grund... Landesrecht zuständigen Behörden». Στη συγκεκριμένη περίπτωση, μεταφράστηκε

πρώτα η κύρια πρόταση και στο τέλος μεταφράστηκε η δευτερεύουσα «Με την επιφύλαξη του άρθρου 13α, παράγραφος 3... πεδίου εφαρμογής του παρόντος νόμου»

3.4.4 Ιδιάζοντα προβλήματα

Όσον αφορά τα ιδιάζοντα προβλήματα, δε βρέθηκαν αρκετά στο παρόν κείμενο. Βέβαια πρέπει να σημειωθεί το ύφος του κειμένου, το οποίο πρέπει να παραμείνει ίδιο στο ΚΣ. Το κείμενο είναι ένα ειδικό νομικό κείμενο και χρησιμοποιεί ειδική ορολογία. Σύμφωνα με τον Tatilon (1986), το επίπεδο χρήσης είναι φροντισμένο. Κατά τον Newmark (1988), που ταυτίζει τις έννοιες του επιπέδου χρήσης και του επιπέδου ύφους, σύμφωνα με το κριτήριο της επιστημότητας διατύπωσης του λόγου το επίπεδο χρήσης μπορεί να χαρακτηριστεί ως επίσημο, σύμφωνα με το κριτήριο της δυσκολίας της σύνταξης και πρόσληψης του λόγου, μπορεί να χαρακτηριστεί ως τεχνικό και σύμφωνα με το κριτήριο της συγκινησιακής φόρτισης του λόγου, μπορεί να χαρακτηριστεί ως ρεαλιστικό.

4. Επίλογος

Τα μεταφραστικά προβλήματα που συναντά ένας μεταφραστής κατά τη διάρκεια μιας μετάφρασης είναι αρκετά. Αυτό γίνεται αντιληπτό με τον παραπάνω μεταφραστικό σχολιασμό, καθώς φαίνονται επακριβώς τα προβλήματα που αντιμετωπίζονται από μεταφραστές τέτοιου είδους κείμενων. Σε τέτοιες μεταφράσεις, το ύφος και το ειδικό λεξιλόγιο πρέπει να μεταφερθεί και να παραμείνει άθικτο στο ΚΣ και, για να γίνει αυτό, ο μεταφραστής οφείλει να γνωρίζει τόσο την γλώσσα-πηγή όσο και την γλώσσα-στόχο. Οφείλει να γνωρίζει, επίσης, τις πιθανές γνώσεις του κοινού του ΚΣ, καθώς κύριος στόχος του είναι η πληροφόρηση του ελληνικού κοινού για ένα συγκεκριμένο θέμα της Γερμανίας, στη συγκεκριμένη περίπτωση για τον νόμο περί προστασίας των ζώων.

Τέλος, μέσω της διαδικασίας της μετάφρασης αυτού του κειμένου προσκομίστηκαν πληροφορίες και γνώσεις για τη μετάφραση τέτοιου είδους κείμενων. Η διαδικασία ανάλυσης του κειμένου, καθώς και επίλυσης των μεταφραστικών του προβλημάτων, προσέφερε διαφορετικές αντιλήψεις ως προς τη μετάφραση, καθώς και τρόπους σύνδεσης του πολιτισμού του ΚΠ με αυτόν του ΚΣ. Με λίγα λόγια λοιπόν, έγινε φανερό πως ο σκοπός καθορίζει αρκετές μεταφραστικές επιλογές και ενθαρρύνει τη δημιουργική σκέψη για την επίλυση των προβλημάτων που συναντάει ο μεταφραστής κατά τη μεταφραστική διαδικασία.

Βιβλιογραφία

- Tatilon, Claude (1986). Traduire. Pour une pédagogie de la traduction. G.R.E.F., Toronto.
- Seel, Olaf Immanuel (2015). Εισαγωγή στη Γενική Μετάφραση. Μια λειτουργική προσέγγιση με βάση το ζεύγος γλωσσών ελληνικά/γερμανικά και τα κειμενικά είδη συνταγών μαγειρικής, διαφημίσεων, ταξιδιωτικών οδηγών και φυλλαδίων. SEAB
- Newmark, Peter (1988). A Textbook on Translation. Longman
- Nord, Christiane (2014). Η μετάφραση ως στοχευμένη δραστηριότητα. Εισαγωγή στις λειτουργικές προσεγγίσεις (Σίμος Π. Γραμμενίδης – Δέσποινα Δ. Λάμπρου, μετάφραση-προσαρμογή). Αθήνα: Δίαυλος

Ιστογραφία

- PETA-TEAM, (2022), Tierversuche in Deutschland: Zahlen, Fakten und weitere Infos, <https://www.peta.de/themen/tierversuche-deutschland/>
- Δρίβας Ευάγγελος, (2023), "Καθοριστική αλλαγή στην καταγραφή στατιστικών του φαινομένου κακοποίησης ζώων από την ΕΛ.ΑΣ.", <https://reportanimalabusegreece.blogspot.com/2023/05/>
- Δρίβας Ευάγγελος, (2021), "Στατιστικά κακοποίησης ζώων στην Ελλάδα", https://reportanimalabusegreece.blogspot.com/2021/04/blog-post_1.html
- Αρχηγείο Ελληνικής Αστυνομίας, (2023), Αποτελέσματα αστυνομικών ελέγχων για την εφαρμογή της νομοθεσίας για την προστασία των ζώων, <https://www.astynomia.gr/2023/05/02/02-05-2023-apotelesmata-astynomikon-elegchon-gia-tin-efarmogi-tis-nomothesias-gia-tin-prostasia-ton-zoon/>

Ηλεκτρονικά Λεξικά

- Duden Wörterbuch, <https://www.duden.de/>
- IATE. European Union Terminology, <https://iate.europa.eu/home>